

Slovenija

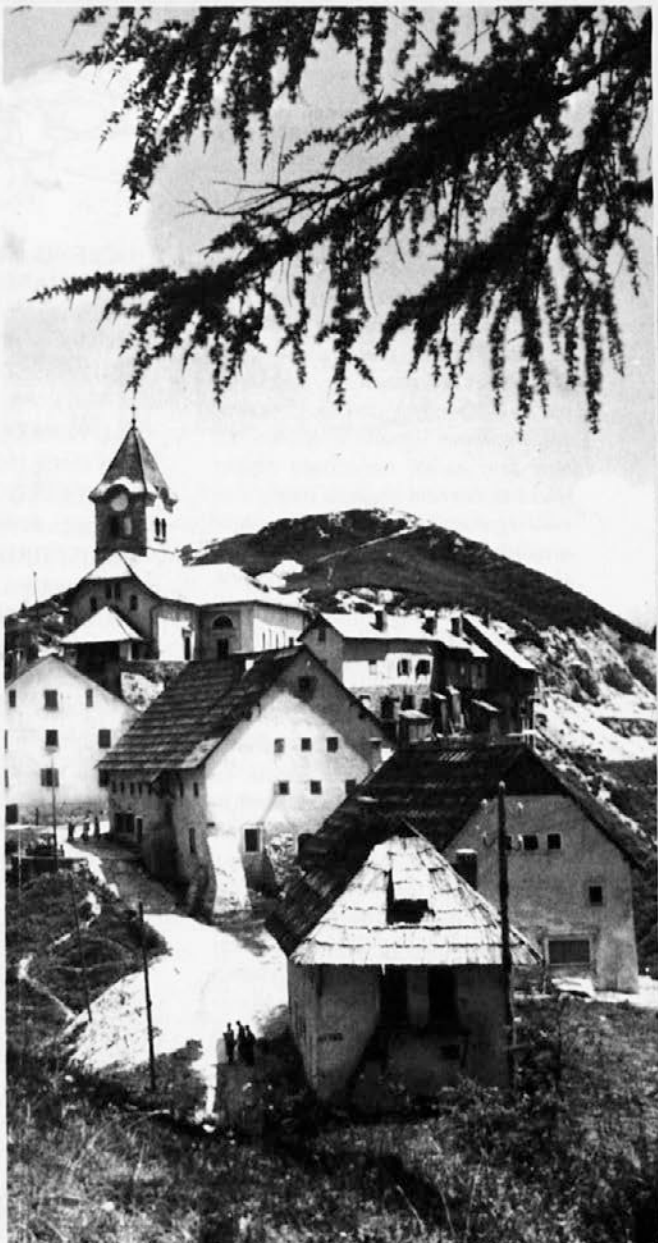

"Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti,

olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je talent, ki nam ga je izročil Gospod nebes in zemlje, da bi z njim kupčevali in napravili veliko dobička..."

ANTON
MARTIN
SLOMŠEK

1800 –
1862.

THOUGHTS
LETO-YEAR 39

OKTOBER

1990

misli

Naslovna slika: Na tromeji so Svete Višarje, najvišje ležeče (1789m) naše božjepotno Marijino svetišče.

+ + +

NA drugem mestu, med svojo melbournsko tipkarijo, sem tokrat omenil vzrok res občutne zakasnitve. Višja sila je posegla vmes prav v mesecu, ko sem računal, da bodo MISLI vsaj enkrat spet na tekočem. Dobil sem več nasvetov, naj z dvojno številko rešim problem zakasnitve. Pa nisem ugriznil v jabolko. To leto sem zaradi nenadnega obiska rodne domovine običajni dvojni številki že dodal še eno, v tretje pa bi urednika verjetno zaplela vest . . . Raje kasno kot nikoli! Je zlato pravilo, ki sem se ga poslužil že večkrat v življenju. Tudi zdaj me je vodilo preko težko rojenih oktobrskih MISLI, pa četudi jih boste dobili v roke šele v novembru.

Zdi se mi, da sem letnik komaj začel, pa se že bližamo koncu. In pričeli bomo 40. letnik avstralskih MISLI . . . Za izseljensko revijo vse-kakor lepa doba.

V tem letu menda še nisem omenil porast naročnikov. Od januarja do danes sem vpisal 27 novih. Nekaj smo jih sicer tudi izgubili, pa vseeno manjše število od gornjega. Morda bi se ob novem letniku malo potrudili pri iskanju novih naročnikov, da s tem podaljšamo mesečniku življenje. Z malo dobre volje in pravo besedo ob primernem času res lahko doprinesemo svoje našemu listu v prid. Brez vsiljevanja in čezmerne prigovarjanja, ki navadno ne prinese uspeha. Boš poskusil tudi ti?

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Established) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03) 853 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 16.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I.) je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjizice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škrlj — Cena 12.— dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauseerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozalozba v Rimu, Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. — Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharjskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata: **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini — Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmisljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini — Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

božje

misli

in

človeške

Leto

39

Št.

10

OKTOBER 1990

Mir – Po franciškanski molitveni uri za mir in spravo – stran 225

Molitev za mir

– Frančišek Asiški – stran 226

Kako prav živeti?

– Dr. A. Šuštar – stran 227

Molitev h Kraljici Evrope

– stran 228

Take in drugačne zastave

–žar v Svob.Slov. – stran 228

Delo Narodnih svetov ASK

– P. Niko – stran 229

Rožni venec – Iz Preproste stvari

– Emilijan Cevc – stran 231

Kaj pravite o prvih mesecih dela

nove slov. vlade – P.B. – stran 233

Središče svetih Cirila in Metoda v Melbournu

– P. Bazilij – stran 234

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 236

Besede – pesem

– France Papež – stran 237

16. mladinski koncert

– P. Ciril – stran 238

Premakljivi svečnik – roman

– Lojze Kozar – stran 243

Naše nabirke – stran 243

Treba bo spregovoriti – pesem

– Tone Kuntner – stran 244

Knjiga vredna branja

– Dr. Metka Klevišar – stran 245

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 246

Prihodnost – pesem

– Stanko Janežič – stran 248

Izpod Triglava – stran 249

Z vseh vetrov – stran 251

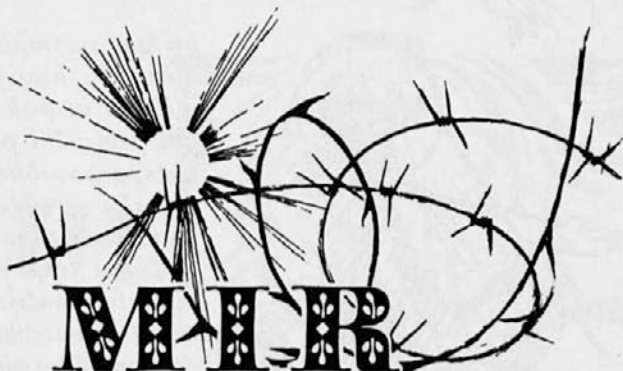
Kotiček mladih – stran 252

Križem Avstralske Slovenije

– stran 253

Resnica je kislja kot cviček – pa

se le nasmejemo . . . – stran 256

RESNIČNI MIR, pa naj gre za čisto osebni mir vesti ali pa mir svetovnih razsežnosti med narodi, je vedno dar Boga človeku. Prav zato klic papeža Janeza Pavla II. k ekumenski molitvi za mir v Assisiju, ki ga je poslal vernikom vsega sveta pred petimi leti, še vedno močno odmeva. Pravzaprav šele zdaj odkrivamo njegovo preroško sporočilo, ko morda že čutimo sadove te naše skupne prošnje. Ves svet se z olajšanjem veseli ob dejstvu, da predstavnika dveh svetovnih velesil v zdajšnjem času vse pogosteje sedata za skupno mizo in velikopotezno popravljata napake nore oboroževalne tekme preteklih let. Brez dvoma je bila uslišana tudi vzhodna Evropa, kjer je končno počil največji ideološki monolit komunizma. Val te svobode je pljusnil tudi v slovensko deželo. Hvala Bogu za vse to!

Toda vsak dan znova spoznavamo, kako krhek je ta človeški mir. Komaj posije sonce na enem koncu, se na drugem koncu svetovnega neba – nad nekim zalivom – že zbirajo novi nevihtni oblaki, ki jih žene objestna človeška nenasitnost in trma. Ta ista človeška slabost kali mir in medsebojno sožitje tudi v naši širši domovini Jugoslaviji, kjer si množice zaslepljeno prizadevajo na krivičen način pridobiti že zdavnaj zapravljen dediščino. Usoda nemira obdaja tudi upanja polno slovensko pomlad. Stare rane krivic in zločinov, ki so skелеle in še skelijo posameznike in cel narod, po petinštiridesetih letih kličejo po spravi.

Spravna maša za vse žrtve druge svetovne vojne in revolucije, v juliju na jasi v Kočevskem Rogu, je zgolj začetek tega dolgotrajnega duhovnega procesa sprave v vseh ponižanih in razžaljenih. Usodno bi bilo tudi tokrat zapreti to rano naroda z obližem molka in prisilne pozabe. To bolečino zmore ozdraviti le obzirna roka čiste resnice, predvsem pa ljubeznivo odpuščanje, ki zna iskreno podati roko sprave tudi idejnemu nasprotniku.

Krhhkim človeškim močem so vsi ti cilji nedosegljivi. Zato hočemo vso to našo skrb za svetovni mir ter za slovensko spravo prinesiti pred Gospoda, ki je KNEZ MIRU. V duhu se hočemo skupaj preseliti v Assisi, v Porciunkulo, ki je z okto-

**GOSPOD, naredi me
za orodje svojega MIRU!**

**Kjer je mržnja, naj sejem ljubezen;
kjer krivica – odpuščanje;
kjer so dvomi – vero;
kjer je obup – upanje;
kjer je tema – luč;
kjer je žalost – veselje!**

**Daj mi, o božji Učitelj,
da ne bom iskal toliko tolažbe,
kakor naj bi sam tolažil;
toliko razumevanja,
kot naj bi sam razumel druge;
toliko ljubezni,
kakor naj bi sam ljubill**

**V tem je namreč, da dajemo.
ker sami prejemamo;
da odpuščamo drugim,
ker se tudi nam odpušča;
da sebi odmiramo,
ker smo rojeni za večno življenje.
/Sveti Frančišek Asiški/**

brskim svetnikom Frančiškom in njegovimi brati postal kraj miru. Ta kraj je skozi osemstoletno zgodovino posvečevala molitev in pokora mnogih svetih duš. Pred štirimi leti so se jim pridružili predstavniki vseh glavnih verstev sveta na papeževu povabilo in tako nehote postavili to majhno frančiškansko svetišče Svete Marije angelske za prvo cerkev svetovne molitve za mir, ki ga svet ne more dati.

Temu kraju miru se v duhu pridružimo tudi mi. Tja nas vodi sveti Frančišek, ki je svetnik miru. Posebej nam je pri srcu po njem navdihnjena molitev za mir: "O moj Bog, dopusti mi, da bom Tvoj glasnik miru! . . ." V svojih spisih pogosto opominja, naj bodo vsi bratje nosilci miru. V Oporoki govori: "Gospod mi je razodel pozdrav, ki naj ga izrekamo: Gospod naj ti da mir!" Mir, po katerem hrepenijo človeštvo, narodi in ljudje vseh pokolenj, se spočenja in živi v srcih posameznikov. V slehernem srcu se skrivata vojna in mir. Z nemirom, ki ga nosimo v sebi, lahko okužimo svojo okolico. Če v naših srcih vlada mir, pa se enako preliva na druge okrog nas. Zato prosimo Kneza miru, da bi postali iskreni glasniki njegovega miru!

Pridi, Gospod, pridi in podari mi svoj mir! Podari mi mir, ki je prebival v Tebi, ko si miril učence, ko si tolažil množice, ko si pomiril naravne sile. Podari mi ta mir, močnejši od silnih valov in hrumečega viharja. Mir, močnejši od množice, ki v hrupu in kričanju skriva svojo negotovost.

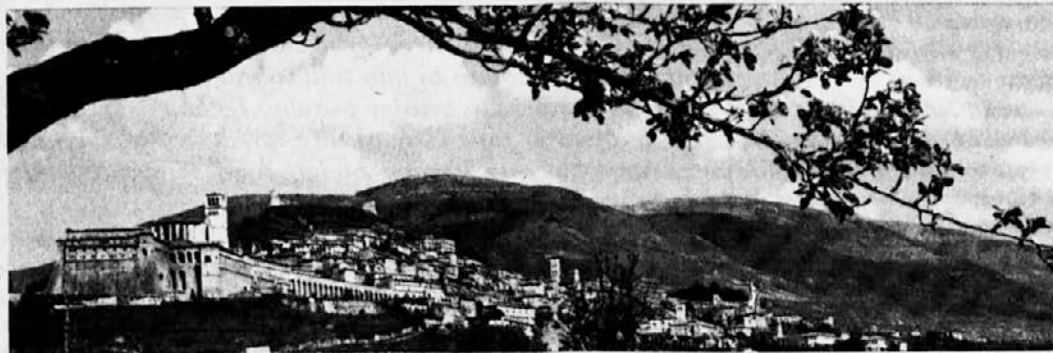
Gospod, podari mi mir, ki izvira iz popolnega zaupanja v Očetovo ljubezen. Podari mi mir otroka, ki brez tesnobe in strahu vse prepušča Očetu. Naj bo ta mir zame obnove na milost božjega otroštva.

Podari mi mir vesti, ki jo tolikokrat vznemirja greh. Hrepenim po miru, ki mi ga more v odpuščanju dati le tvoja ljubezen.

Podari mir vsem mojim dejanjem, da ne bodo nikogar ranila; mojim besedam, da ne bodo nikogar žalile; mojemu molku in moji govorici, mojim srečanjem in mojim slovesom. Naj v svet, ki s takim naporom išče in hrepeni po miru, prinašam vselej Tvoj mir!

(Po frančiškanski Molitveni uri za mir in spravo)

ASSISI,
kraj
molitve
za mir

KAKO PRAV ŽIVETI?

ALI veljajo za kristjane iste npravne norme kot za vsakega človeka? Ali ima veren kristjan še kake drugačne in posebne dolžnosti, ki jih drugi ljudje nimajo?

Kolikor se krščansko življenje izraža v posebnih "verskih dolžnostih" do Boga in v Cerkvi, veljajo to seveda le za verne kristjane. Ker pa je tudi kristjan najprej človek in to tudi ostane, je na ostalih življenjskih področjih človeški osebi ustrezno in primerno življenje tudi zanj prava dolžnost. Kdor ni, oziroma ne skuša biti dober človek, ne more biti dober kristjan. Krščanska etika ne zanika človeškega, ampak ga potrdi, poglobi in dopolni. Vsebinsko veljajo za kristjana v njegovem razmerju do bližnjega in do sveta najprej isti npravni zakoni kakor za nevernega. Bog v zadnjih sedmih od desetih zapovedi, ki jih je dal Mojzesu, zapoveduje to, kar izhaja kot zahteva iz človekove narave kot osebe in kot družbenega bitja.

In vendar je krščansko razumevanje etičnih norm in npravnih dolžnosti drugačno kakor pri nevernih. Prva razlika obstaja v tem, da so za vernega kristjana npravne norme izraz božje volje, pa naj jih najde in oblikuje človek sam na podlagi razumskega spoznanja ali pa naj so tudi izrečno v razodetju. Npravne zapovedi in prepovedi niso nekak zakonik, ki je bil nekdan sestavljen, odobren in razglašen kot obvezen, temveč so smernice, navodila, klici in opomini osebnega Boga, ki se zanima za človeka, ga ljubi in mu želi dobro. Priznanje in izpolnjevanje npravnih zakonov zato za kristjana ni pokorščina anonimnim predpisom, ampak osebni odgovor Bogu. Če se tega kristjani velikokrat premalo zavedajo, je to le pomanjkljivost npravne zavesti, ki resnice same ne spremeni.

Druga razlika pa je, da se kristjan zaveda, da je po Kristusovem odrešenju z vero in s krstom ter z včlanjenjem v Kristusa postal "nova stvar" in nov človek, ki ima nove možnosti za uresničitev svojega življenja in nov smisel. Kristjan naj živi svojemu stanu primerno – kot božji otrok in Kristusov brat, ki je deležen posebne božje ljubezni in je v Svetem Duhu prejel novo luč ter novo moč za oblikovanje življenja. Zapovedi – imperativi – so le nujne notranje posledice novega dejanskega položaja. Imperativ izhaja iz indi-

kativa: **Kristjan si, živi kot kristjan! V Kristusu si svoboden, odločaj se temu primerno! Sveti Duh te napolnjuje, iz njega oblikuj svoje življenje!** Vera, upanje in ljubezen so trije temeljni božji darovi, življenje po veri, iz upanja in v ljubezni so tri glavne dolžnosti. Vse drugo je le njihova razlaga in aplikacija.

Dalje so za kristjana nagibi za dobro življenje drugačni kakor pa za nevernega človeka. Ne gre mu samo za izpopolnitev samega sebe, ampak za udeležbo v božjem življenju, za skupnost z Bogom in ljubezni. To pa ne pomeni nobenega odtujevanja samemu sebi, kajti Bog noče nič drugega, kakor da bi človek čim popolneje uresničil samega sebe in bil srečen. Bog ni kak konkurent človeku in njegovi sreči, ampak porok, da bi človek dosegel tisto, po čemer hrepeni.

Pošteno in dobro življenje je za kristjana hoja za Kristusom in osebna povezanost z njim. Kristjan veruje, da ga je Kristus osvobodil greha, ki vsakega človeka usužnjuje in ga vodi v smrt. Zaupa v novo možnost, da se v moči Svetega Duha osvobodi sebičnosti, poželjivosti in nereda ter postane vedno bolj podoben Kristusu. Veruje v to, da mu Bog odpusti, če se je napačno odločil in po lastni krivdi zapustil pravo pot, ali opešal v hoji za Kristusom. Zato se kristjan ne ponaša v prvi vrsti s tem, kar naredi sam, ampak se zanaša bolj na božjo pomoč, dobroto, usmiljenje in ljubezen.

Veren in neveren človek imata isto življenjsko nalogo, če resno vzameta svojo vest in naravne norme, ki so za življenje neobhodno potrebne. A za kristjana se vse to kaže v novih razsežnostih in v drugačni luči. Zato v krščanstvu ni prvo in glavno moraliziranje, ampak oznanjevanje božjega načrta s človekom, božjega sodelovanja s človeškim prizadevanjem.

+ DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR

Višarska Mati božja

MARIJA,
ki na SVETIH VIŠARJAH domuješ,
imenovali so Te za KRALJICO EVROPE.
Naj ne ostane samo pri lepih besedah!
Posreduj, MARIJA – KRALJICA EVROPE,
vsem odgovornim LUČ SVETEGA DUHA,
da bodo v evropskih narodih znali oblikovati
prostor RESNICE, PRAVICE in SVOBODE,
in da bomo v tej in taki Evropi dobili svoje mesto
kot ENAKOVREDNI tudi mi, Slovenci!
Posreduj, pomagaj, Marija na Svetih Višarjah,
da bodo naši dosedanji TLAČITELJI zaradi evangelija
postali naši PRIJATELJI, ZAŠČITNIKI
in SODELAVCI pri uresničevanju
EVANGELJSKIH VREDNOT
v Evropi in povsod po svetu! Amen.

Take in drugačne zastave

DA je zastava eden narodnih simbolov, ni nič novega. Zdi pa se, da včasih lahko tak simbol pove opazovalcu več kot le to, kdo je, ki ga nosi.

Svetovno nogometno prvenstvo je omogočalo, da je ves svet lahko opazoval vihanje raznih zastav nad tribunami italijanskih igrišč. One iz srednje in vzhodne Evrope so vzbujale pozornost na dva načina: ene, ker so imele v sredi velike neenakomerno izrezane luknje, druge pa, ker so na istem mestu razkazovale rdečo zvezdo. Dva simbola.

Medtem ko so hoteli prvi pokazati, da so pometli ali vsaj hočejo v svoji deželi končati z marksizmom in komunistično partijo, so drugi, med njimi tudi Jugoslavija, dokazovali vsemu svetu, da gre za državo, ki je kljub morebitnim spremembam še vedno v bistvu komunistična.

Tudi v Sloveniji še vedno vise zastave s peterokrožno zvezdo in čakajo, da bo zakon odstranil, kar je izsilila revolucija.

To je lahko izraz neodločnosti, bojzani . . . a je vendarle tudi neke vrste simbol.

Res, zastava ni edini izraz narodove enotnosti . . . Vendar pa, vse dokler slovensko ljudstvo ne očisti svojega belo-mordo-rdečega prapora, je prav, da ostali simboli čakajo trenutkov večje samozavesti.

Zdi se, da so v večjem delu srednje Evrope zastave z luknjo na sredi spodrinile rdečo zvezdo. Sedanjih komunističnih sistemov je ali bo vsak čas konec, vprašanje je, kaj jih bo nadomestilo?

Praznina na mestu nekdanje zvezde je tudi simbol. Marksizem je uničil v ljudstvu ideale, dokazal svojo lastno praznino in zapustil v narodih prav to, kar ostaja kot sad ogorčenja nad sovjetsko revolucijo na sredi njihovih zastav.

Kdo bo napolnil praznino v ljudeh? Demokracija odpira možnosti, a sama ne ustvarja vrednot. Nacionalizmi se bodo izrodili v nacizme, če narodi ne bodo našli smisla, ki bo višji od njih samih. Krščanstvo, ki se ne zave svojega konkretnega poslanstva, je sposobno spoštljivo stati pred duhovno luknjo naroda in se spraševati, če ima pravico oznanjati resnico. Čas hiti in vsi vemo, da je praznina v človeku in v družbi vedno napolnjena. Tako ali drugače. Če ne bomo kristjani storili svoje dolžnosti, bomo sedanjo mlačnost kmalu spet drago plačevali.

Kdo bo napolnil praznino, ki jo zapušča marksizem? Kdo bo videl v izrezanih zastavah znamenja časov, ki kličejo po resnici tam, kjer je desetletja sistematično vladala laž?

Ali ni prav praznina sredi narodnih barv znak, da v

srednji in vzhodni Evropi celi narodi čakajo. . . Koliko jih ima pogum in jasnovidnost, da bi s češkoslovaškim predsednikom Havelom javno obžalovali zmoto in odločno oznanili desetletje narodne prenovе, ki naj iztrebi ne le komunistično strukturo, marveč filozofske korenine marksistične zmote in materialistične prakse?

Ali bo v teh izrednih in v marsičem milostnih časih blagovest znala prehiteti nevere relativizma, ki skuša zavzeti prostor, ki ga zapušča zmotna dogma

materializma?

Na toliko vprašanj ne pričakujemo enostavnega odgovora.

Če komunistična zvezda že skozi pol stoletja predstavlja največjo narodovo nevarnost, ali ne prihaja čas, ko bo ogrožala slovenstvo predvsem praznina? Udobna praznina v srcih, praznina v dušah, lagodno životarjenje brez idej in brez vrednot?

In tu bi morali slovenski kristjani, doma in v svetu, pričeti razmišljati o grehah opuščanja.

- žar (v Svob. Slov.)

Delo Narodnih svetov ASK

AVSTRALSKA slovenska konferenca (ASK) je sestavljena iz Narodnih svetov, ki jih lahko označimo kot osnovne celice v delovanju SSK (Slovenskega Svetovnega Kongresa) na naši celini. A preden predstavim delo Narodnega sveta (SNS) in njegovo vlogo, naj povem, da ASK predstavlja navzven in koordinira njeno delo **Upravni odbor ASK**. Ta je po prvem avstralskem srečanju ASK v Sydneyu (28. julija 1990) sestavljen takole:

- predsednik – Marjan Kovač (ACT)
- podpredsednik – Dušan Lajovic (NSW)
- organizacijska tajnica – Stanka Gregorič (Vic)
- referent za narodno-politična vprašanja – Alfred Brežnik (NSW)
- referent za finančne zadeve – Cvetko Falež (ACT)
- referent za gospodarstvo – Marjan Kovač (ACT)
- referent za odnose s sredstvi obveščanja – Elica Rizmal (Vic)
- referent za kulturo in literaturo – Pavla Gruđen (NSW)
- referent za verska vprašanja – p. Bazilij Valentin OFM (Vic)

Ostali člani odbora pa so še: Ivo Leber (Vic), Marta Magajna (NSW) in Alojz Kavaš (ACT).

V Avstraliji se je izkristaliziralo združevanje v Narodne svete (NS) po državah in tako so do sedaj nastali že štirje NS in sicer za Viktorijo, NSW, ACT in Queensland. Vsak teh NS ima svoj program, ki izraža skupni interes vseh in različnost vsakega.

Da bi bralci lahko bolje spoznali in razumeli delo SNS v okviru ASK, se bom pomudil ob našem viktorijskem.

Član SSK lahko postane vsak posameznik, ko izpolni 18 let, ali pa tudi društvo, ki izpolni pristopno izjavo in pokrije letni prispevek dvajset dolarjev. Enkrat letno, ali po potrebi večkrat, se sestane občni zbor SNS, ki izmed svojih članov izvoli na tajnih volitvah največ petnajstčlanski ožji, ali izvršni odbor. V tem odboru se člani po posvetu razporedijo po posameznih področjih ali referatih. V vsakem referatu pa lahko deluje več članov, ki za svoje kakovostnejše delo lahko pritegnejo posameznike, ki so pripravljeni brez osebne računice (čast, . . .) prijeti za delo. Tako ima SNS Vic., kor vsi ostali sveti, sedem referatov. Na čelu vsakega je vodja ali referent. Samo kot primer za Viktorijo:

1. Narodna politika in publiciteta – Stanka Gregorič.
 2. Kultura in književnost – Draga Gelt.
 3. Gospodarstvo (Trgovina, industrija, turizem . . .) – Vinko Rizmal.
 4. Vera – p. Bazilij Valentin OFM
 5. Socialna vprašanja in zdravstvo – Pavel Česnik
 6. Šolstvo in izobraževanje – Lucija Srnc
 7. Šport in družabnost – Vida Kodre.
- Predsednik SNS Vic. pa je Simon Špacapan, ki skr-

bi za usklajeno delo vseh članov odbora ter navzven predstavlja SNS Vic. Podpredsednik je Stanko Prosenak, blagajnik Štefan Merzel, organizacijska tajnica pa Stanka Gregorič. Ostali člani sedanjega viktorijskega odbora so še: dr. Jure Koče, Ivo Leber, Helena Leber, Elica Rizmal, p. Niko Žvokelj, Anica Markič in Irena Birska.

Kot je razvidno iz referatov, bi bilo napačno sklepati, da je prioriteto zanimanje članov za čista politična vprašanja in probleme. V svojem delovanju naj bi vsak NS zajel vsa področja našega bivanja, ki so pomembna za obstoj in sožitje vseh Slovencev in ne samo članov SSK. Rad zapišem, da to ni nikakšna zaprtja loža prebrihtnih, ki bi hoteli prevzeti v svoje roke vse vaje v organizaciji našega življenja pod Južnim križem. Edini pogoj, ki se članom postavlja, je iskrenost prepričanja in zavzetost za delo. Izogniti se je potrebno na vseh področjih kakršnega koli opredeljevanja na levo ali desno, črno ali belo, ker delo za obstoj in kvalitetno življenje vsakega naroda, kaj šele tako majhnega in trdo preizkušane kot je slovenski, take delitve ne bi več preneslo. To seveda ne pomeni, da se morajo člani odpovedati svojemu prepričanju, da mora priti do ponovnega pranja možganov in tuljenja v en rog, ampak prav nasprotno. Kvalitetnejše od prej omenjenega je gotovo demokratsko sprejemanje različnosti, spoštovanje vsakega iskrenega mnenja in prepričanje, da delo za narodno zavest najprej kliče k spoštovanju lastne zgodovine, jezika, kulture, narodnih vrednot in občečloveških pravic posameznika in družbe.

Naj omenim le nekaj ciljev, ki se v pogovorih kristalizirajo:

– pomoč matični deželi za popolno samostojnost in mednarodno priznanje

– sodelovanje in pomoč pri spreminjanju slovenskega gospodarstva v tržno

– predstavljanje Slovenije v Avstraliji

– izdajanje revije SLOVENSKO PISMO z vsemi objektivnimi informacijami iz Slovenije ter o našem življenju in delu v Avstraliji

– nuditi več kulture in se truditi za višjo raven

– pomagati našemu šolstvu na vseh stopnjah

– pomagati nadarjenim in podpirati slabše situirane

– omogočati našim mladim šolanje tudi v Sloveniji

– skrbeti za socialno in zdravstveno ogrožane

– organizirati pomoč novim priseljencem

– poglobljati versko izobrazbo in oživljati odnose do vere

– nuditi dobre zabavne sporede in organizirati pestrejšo športno ponudbo.

Tu je naštetih le nekaj drobcev načrtov in že tudi dejanskih prizadevanj odbora SNS Vic. Najbrž bi se dalo še veliko napisati o smislu in delu oz. vrednosti Slovenskega svetovnega kongresa, pa vendar je tudi toliko dovolj za bralca, ki je za zadevo z iskrenim zanimanjem odprt in morda tudi že pripravljel sodelovati.

Naj ta svoja razmišljanja zaključim z besedami iz Svetega pisma (Razodetje apostola Janeza): "O, ko bi le bil mrzel ali vroč! Ker pa nisi ne vroč ne mrzel ampak mlačen, sem na tem, da te izpljunem iz svojih ust."

Kdor se zanima in bi želel prejemati SLOVENSKO PISMO, naj piše na naslov:

SLOVENSKO PISMO

PO Box 188

COOGEE N. S. W. 2034

P. NIKO

Pogled
na Ljubljano
iz Tivolskega
parka

Rožni venec

O, prelepa preprostost vere, kakšne velike darove nam podarjaš s svojimi beraškimi rokami in koliko zahtevaš od našega visokega razuma v zameno zanje! Ti bi menda hotela, da bi vse zaželeno zaklade sveta prodali za posvaljkano vrvco, ki so na njej nanizane lesene jagode in ki ni vredna prgišča orehov . . .

Da, vse to zahtevaš! Vsem zakladom sveta se moramo odreči, bleščeči razum moramo zapreti v železne skrinje ter ga z deveterimi ključi zakleniti – in tedaj nam bo podeljeno vse bogastvo siromaščine. Nenehno nam morajo biti roke združene v školjko prosečega prgišča, do poslednje poti jih mora vezati vrvca, ki so na njej nanizane jagode . . . Zakaj vsaka izmed teh jagod kipi v soku milosti. Ta sok je opojen kakor staro vino in sam Bog hoče, da utonemo v njem . . .

O, prelepa preprostost vere, veliko si nam podelila s tem starim družinskim molkom, ki visi na porjavlem žeblju na steni omare. Nanj so navezani najlepši spomini mojega življenja.

Črne kroglice so nanizane na močni pleteni vrci. Tudi križ na vozlišču je lesen, le obroček, ki je nanj pritrjen, je iz kosti. O, ta križ! Ves je že obrabljen od prijemov in poljubov; komaj še razločim Kristusovo telo na njem. Pri križu se začinja in konča naša molitev. To je svetinja brez zlate skrinjice, skrita le v žlahtno patino stoletnih molitev. Mož ali žena, kdor ga je prvi posvetil s svojo molitvijo, že zdavnaj počiva v Bogu, toda rožni venec nas še družijo z njim. Kakor plezalci smo, ki so v gorski steni navezani na rešilno vrv in to vrv drži sama Mati božja v rokah. Vemo, da ne bomo padli, dokler se je bomo oklepali. Dragocenejša je od materinega poročnega prstana in uhanov, dragocenejša od sladkodiškega rdečega albuma v omari . . .

Ne, brez molka bi ne bilo našega doma, kakor bi ne bilo družine brez očeta in matere.

To je prav tisti rožni venec, ki si ga otroci iz roda v rod obešajo okoli vratu in poljubljajo križec. Ko sem bil še tako majhen, da sem komaj segel za mizo, sem se z njim igral. Prerezal sem vrvco, raztresel kroglice po tleh ter jih kotalil po izbi. Potem sva jih s staro teto iskala pod mizo, pod omaro, pod posteljo, vsepovsod – in vsako sem moral poljubiti . . . To je tisti rožni venec, ki nam je polzel med prsti ob posteljah umirajočih ter spremljal njih duše pred božjo sodbo . . .

O, ve, lepe, obrabljene jagode! Očenaševе so velike

kakor orehi, zdravamarije kakor češnje. Kadar zdrkne druga na drugo, je slišati kot bi z velike višine kanila kapljica vode na skalo. Tako okorno so izrezljane iz lesa, niti povsem okrogle niso; podobne so molitvam izmučenih ljudi. Nihče razen Boga ne ve, koliko zdravamarij je že zdrselo po teh jagodah v nebeški ribnik. Čez sto let so že stare, dve sto let morda, in vsakokrat, ko udari pri molitvi druga ob drugo, potrka na rajске duri: "Tik – poslušaj, dobri Bog, usmili se nas . . . Saj si se za nas učlovečil, za nas trpel, nam v pričevanje od mrtvih vstal . . ."

Vsaka jagoda je zaznamenovana v nebeških urbarjih kot zrno, vršenov zorano njivo, ki obrodi stoteren sad.

Spomin božičnih večerov:

Duh kadila in kaplje blagoslovljene vode, svetloba svečk pred jaslicami in napev božične pesmi. Tako lepo je moliti: ". . . ki si ga Devica rodila!" Med vsemi rožnovenskimi skrivnostmi mi je ta najljubša! Ob njej vedno zagledam Devico Marijo, ki kleči ob jastih, kjer leži sveto Dete, in angele, ki pojo glorio nad pastirskimi poljanami. Vselej mi je žal, kadar jo je konec. – Sveti večer je nekaj tako lepega – in brez rožnega venca vendar ni svetega večera! Očetov glas je tedaj pritažen, lahko se tresoč, in vsak sveti večer ima oče solze v očeh, da se lesketajo lučke v njih. Morda bom jaz nekoč prav tako jokal, če mi bo Bog podaril to milost! Kadar si hočem zamisliti očeta najlepšega, ga vidim, kako kleče in s solzami v očeh moli rožni venec pred jaslicami.

In večeri v postu:

Sonce zaide že navsezgodaj. Med dež se meša še sneg, kajti pomlad prihaja počasi. Čas Kristusovega trpljenja! Tedaj se blešči na sleherni jagodi rožnega venca kapljica Gospodove krvi, ki jo je na Oljski gori

potil, ki jo je pod udarci bičev prelil, ki mu jo je trnova krona iztisnila, ki mu jo je na bridki križevi poti tekla iz ranjenih nog in ki se mu je iz rane v ljubečem srcu ulila po poslednjem kriku . . .

Bog je za nas umrl!

Toda takoj nato:

Glas velikonočnih zvonov; vesela procesija skozi prvo pomlad – in preden sedemo k žegnu, zazveni iz očetovih ust kakor zmagoslavna hvalnica: "Ki je od mrtvih vstal . . ."

Vsi smo združeni na kolenih pred Bogom: oče in mati in bratje in Bog je sredi med nami – v zaupanju govorim, ne v predrznosti! – Včasih najmanjši zajoka in mati ga vzame v naročje ter ga nalahno zaziblje.

Vem, če bomo s to ogrlico milosti okrašeni stopili na dan plačila pred groznega Boga – nam bo sodba lahka in radostna kakor velikonočna hvalnica.

Postelja je pregrnjena z rožnatim pregrinjalom. Zavesa ob oknu se napihuje v vetru. Večer prihaja.

Koliko ljudi bo zdaj zdaj pokleknilo ob priviti svetilki okoli domače mize in koliko ust bo polglasno odgovarjalo molitvi očetov . . .! In vse veselje bo zvenelo z njimi, kajti Bog ima na svojem rožnem vencu nanizane same nebeške zvezde in planeti so namesto očenašev in gibljejo, gibljejo se, pokorni volji ustvarjalnih prstov. Premikanje ozvezdij se mi zdi kakor ena sama vesoljna molitev . . .

O, rožni venec, čudež božje tehnike, nebeški telefon! Po njem se pogovarjava z Bogom – in veliko si imava povedati.

Moj Gospod in moj Bog!

Brez besed spuščam jagodo za jagodo. Edina molitev, ki jo zdaj znam, je:

"Hvala ti za vse!"

EMILIJAN CEVC

Melbournski udeleženci Mladinskega koncerta – skupina verskega središča

NAVADNO ima jezik svojo vlogo pri utrjevanju in ohranjanju naroda in njegove zavesti ter pri razvoju narodne kulture. Zato je tudi skrb za čist, klen, lep in plemenit jezik ena velikih dolžnosti. To ne pomeni samo, da se čim bolj naučimo pravilnega slovenskega jezika in da se v njem nenehno izpopolnjujemo. To tudi ne pomeni samo zavračanja tujih besed, tujega sloga in spačenega jezika, ki je le še neužitna mešanica z vseh mogočih strani. To pomeni tudi skrb za zdrav, zares kulturnen jezik, ki izraža in potrjuje duhovno zrelost in nravno prizadevanje za čim večjo izpopolnitev človeka. Tak jezik vzgaja človeka in družbo, jo dviga, jima prinaša srčno kulturo in jima ostrí čut ter smisel za prave človeške vrednote. Ne samo v pisani besedi, v javnih govorih in pridigah, ampak tudi v medsebojnem pogovoru si moramo prizadevati in se vzgojiti za pristen in čist slovenski jezik.

NADŠKOF DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR v Pismu slovenski mladini

NOVI slovenski, prvič po zadnji vojni izvoljeni demokratični vladi, očitajo, da "ni od prevzema oblasti še nič storila". Prav komunisti, ki so popolnoma zavozili slovensko gospodarstvo in bi drugače najbrž ne dali kar tako vajeti iz rok, širijo med ljudstvom nezadovoljstvo, češ: nič se ni izboljšalo, še slabše je kot je bilo pod prejšnjimi oblastniki . . . Že zdrava pamet pove, da je nemogoče v nekaj mesecih popraviti, kar je šlo dolgih petinštirideset let v napačno smer. Nujno bo vzelo leta, predno se bo zavoženi položaj izboljšal in uredil. In to velja za vsa področja.

Zadnja "Naša luč", evropski mesečnik za Slovence na tujem, je objavila uvodnik z naslovom: **Kaj je nova slovenska vlada že naredila?** Preberimo ga, pa bomo spoznali, da ti kratki meseci za nove voditelje naše rodne domovine le niso bili tako brezpomembni, kot jih hočejo razvpiti komunisti:

Po koncu vojne je nova oblast na Slovenskem popopravila svoje nasprotnike v slovensko podzemlje in obenem začela desetletja zatiranja. Uspelo ji je, da je z nasiljem Slovenijo pravno, gospodarsko in naravno uničila.

Demokrasko izvoljena nova vlada je prevzela nase ogromno breme: ne le, da mora slovenski voz pripeljati v omenjenih treh smereh spet iz jarka, ampak mora tudi skoraj vse državne mehanizme na novo organizirati. Za to delo je bil čas, odkar je na oblasti, odločno prekratek. Kar je bilo v 45 letih zavoženo, naj bi se uredilo v treh, štirih mesecih?

Glavna skrb nove vlade je oblikovanje civilne družbe in uveljavitev suverene države Slovenije, saj je to osnova za urejevanje vsega drugega. Takoj za tem pa je najbolj nujno reševanje gospodarskega položaja: gospodarstvo je že sedaj na psu, resnična gospodarska kriza se pa šele bliža.

Demos je že pripravil predlog konfederalne pogodbe, pa tudi že prvi osnutek nove, prve dejansko slovenske ustave, ustave suverene Slovenije. Ves čas je uveljavljal slovensko suverenost, demokracijo in spravo. Nova vlada skuša biti vlada vseh Slovencev, zato vabi vse rojake k sodelovanju v demokratičnem procesu — čas, ko je odločala samo posvečena manjšina partijskih izbrancev, je mimo.

Najbolj vidni premiki v tem času so bili v slovenski

Kaj pravite

O PRVIH MESECIH DELA NOVE SLOVENSKE VLADE

zunanji politiki. Nova vlada je dosegla to, da se je svetovno javno mnenje nagnilo v prid demokratični Sloveniji in zoper jugoslovanski centralizem, zoper srbsko napadalno politiko. Danes mednarodni svet sprejema misel o jugoslovanski konfederaciji in računa z novima državama Slovenijo in Hrvaško. Slovenska vlada odpira svoja predstavništva po Evropi.

Na gospodarskem področju je vlada preprečila množične stečaje, zmanjšala odliv denarja v sklad za nerazvite, nekoliko razbremenila gospodarstvo, dalje pripravlja nov pravni sistem, zasnovan na tržnem gospodarstvu, poostreno kontrolo v podjetjih, vračanje krivično odvzetega premoženja in nov načrt za razvojni cikel do leta 1995.

Marsikaj se je te mesece premaknilo tudi v stikih s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter pri vprašanju vojaškega služenja slovenskih fantov doma.

Vlada je čas, odkar je na oblasti, skrbno in odgovorno izrabila, zato zasluži vsestransko podporo vseh Slovencev.

Tako "Naša luč" in prav ima. Pametni ljudje, pa naj žive v matični domovini, ali pa v zamejstvu in po svetu, načrtnemu ščuvanju proti demokratični oblasti ne bodo nasedli. Sicer so pa to dokazali doma že ob napovedani splošni stavki, ki naj bi 10. septembra občutno udarila novo slovensko vlado. Organizatorji napovedane stavke niso izvedli, ker jim narod enostavno ni sledil: po anketi je 70% ljudi stavko odklonilo.

Naj zaključim z modrimi besedami povojnega nemškega voditelja dr. Konrada Adenauerja: "Nič ni lažjega kot očitati nesposobnost osebam, ki so vodile ali še vodijo usodo domovine. Toda to delajo prav tisti, ki so resnično nesposobni, kajti prvo delo sposobnega človeka je vendar v tem, da stopi na mesto nesposobnega. Kdor pa niti tega ne zna, dokazuje, da je popolnoma nesposoben, razen v vpitju in kričanju . . ."

P. B.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 9874

BOLEZNI pa še nisem imel kot opravičilo za zakasnitev MISLI, pa je čas prinesel tudi to. In tokrat zakasnitev tudi presega vse dosedanje. Res sem bil v enem tednu iz bolnišnice, sem pa še vedno konvalescent, ki se hitreje utruja in mora tudi vsaj malo ubogati doktorske nasvete, za katere dobiva opomine od leve in desne . . .

Začelo se je z bolečinami, a po raznih neuspešnih zdravniških ugibanjih ter preiskavah je nenadni izbruh kar preveč krvi pokazal na čir v želodcu ali nekje v bližini. Kar hitro so me spravili v bolnišnico (Saint Vincent's Hospital), kjer so mi takoj začeli dajati kri, da nadomestijo izgubo. Natančne preiskave pa so poleg ugotovitve čira na dvanajsterniku našle tudi nekaj polipov v črevesju.

Za čir ni več potrebna operacija, celo dieta ne: poleg zdravniškega pregleda od časa do časa le nekaj tablet na dan, več počitka in skrbi naj bi seveda odložil, so mi rekli zdravniki. Tablete sem obljubil jemati, manj gotov sem glede počitka, kako odvreči skrbi, mi pa niso znali svetovati.

Priznati moram, da sem se uštel pri delovnem času, ker pri najboljši volji ne zmorem nočnega dela v uredništvu kot sem ga zmožal poprej. Zdaj sem prej utrujen ter moram k počitku.

Teh nekaj vrstic sem moral napisati, da zakasnitve ne boste prehudo obsodili. Raje zmolite zame kako zdravamarijo ali očenaš, da bom še nekaj časa lahko služil MISLIM in njenim naročnikom.

+ Tudi slovenska skupina se je udeležila že tradicionalnega ekumenskega bogoslužja za narode brez prave svobode, ki je bilo letos v stolnici sv. Patrika na nedeljo 7. oktobra. P. Niko je bral prvo berilo namesto mene, Smrdelova Veronika v narodni noši je izrekla slovensko prošnjo vernikov. Kot sem slišal, je bilo letos manj udeležencev kot druga leta in tudi naša skupina je bila manjša. Malo več je svobode in demokra-

cije po svetu, pa že ne vztrajamo več v molitvi in smo kar zadovoljni. Osebnostno menim, da bo treba še veliko moliti, če hočemo svetu zagotoviti nekaj stalnega in boljšega, iskreno svobodo in resnično demokracijo.

Po bogoslužju v stolnici sem dobil nepričakovani obisk v bolnišnico — fotografijo si oglejte na strani Kotička mladih — in strežniško osebje ter bolniki naše sobe so z zanimanjem ogledovali narodne noše.

Naj se ob tej priliki zahvalim tej največji skupini, pa tudi posameznikom, ki ste me obiskali. Enako zahvala tudi za skrb in molitve, za darila in telefonske ali pismene izraze dobrih želja. Saj nisem vaje take pozornosti.

Naj kar tu omenim, da sem v bolnišnici po naključju postal sosed rojaku: Jože Papež, doma iz Kranja, mi je delal družčino na postelji poleg mene. Ko sem ga dober teden pred lastnim prihodom v bolnišnico obiskal, nisem niti slutil, da bom ležal na sosednji postelji kmalu tudi sam. Res čudno naključje!

+ V prejšnji številki smo omenili umetniško razstavo, ki jo je v naši dvorani v prid naši Baragovi knjižnici priredila McKinnon Art Group. Članica skupine je tudi naša knjižničarka Marija Oppelt. Razstavo je odprl v petek 12. oktobra zvečer župan mesta Kew Daryl Oldaker. Poleg petkovega večera je bila odprta v soboto od desete do šeste ure in v nedeljo od enajste do pete ure. Žal naši ljudje niso ravno preveč nagnjeni k umetnosti, zato pa je bilo tudi nekaj avstralskih obiskovalcev. Zdajle mi ni znano, koliko je bilo čistega dobička za našo knjižnico, rad pa bi se zahvalil knjižničarki Mariji in ostalim članom McKinnon Art Group za plemenito sodelovanje.

+ **16. Mladinski koncert** je opisan v posebnem članku, srednji dve strani te številke pa že po tradiciji vseh let koncerta napolnjeni s slikami koncertnih točk. Po pripovedovanju se je melbournska mladina kar dobro izkazala. Vsaj na odru pri svojih nastopih. Da vedenje posameznikov napravi dober ali slab vtis za celo skupino — tega se žal nekateri premalo zavedajo.

Mladini za udeležbo pri koncertu iskrena zahvala, posebej pevovodji Glasnikov Katarini Vrisk kakor tudi sestri Petri, ki vodi folklorno skupino.

+ Poroke ne morem omeniti tokrat v naši cerkvi nobene, pač pa bi rad v našo kroniko zabeležil poroko dne 28. julija v cerkvi sv. Jožefa, Springvale. Pred tamkajšnjim oltarjem sta si obljubila zvestobo **Valentina Josipovič** in **Geoff Black**. Nevesta je slovenskega rodu, rojena v Celju in krščena na Sladki gori, za prvo obhajilo in birmo pa smo jo pripravili v našem verskem središču v Kew. Kar prehitro je iz drobne punčke postala nevesta. Iskrene čestitke z najboljšimi željami!

+ Krsti so bili v naši cerkvi štirje: Dne 30. septembra je bila krščena **Alissa Maria**, prvorojenka družinice Zdenka **Martana** in Ingrid r. Car, ki je prišla iz Canberre in zdaj živi v Ascot Vale.

Dva krsta sta bila 7. oktobra: **Nikolas Gordon** je prvorojenec Rajka **Grlj** in Doris r. Brožič, Glen Waverley. **Jacklin Nicole** pa sta dobila srečna starša **Bernie O'Connor** in Sandra r. Koželj, Box Hill South.

Zadnji krst je bil vpisan v našo krstno knjigo 21. oktobra, ko je krstna voda oblila sinčka mlade družine Andreja **Plesničar** in Miriam r. Josipovič, ki živi v Kew. Klicali ga bodo **Alexander Michael**.

Čestitke družinam, malčkom pa obilo blagoslova na pot! Ne vemo, kaj jih čaka v življenju. Vemo pa, da veliko zavisi od staršev, kako bodo otroci kasneje sprejemali življenjske preizkušnje.

+ Dve smrti moram omeniti, obe nenadni, dasi precej različni.

V Geelongu so v četrtek 20. septembra zjutraj našli mrtvo v postelji **MARIJO BIZJAK**, slovensko mamičo, ki je živela pri družini sina Viktorja v Newcombe. Dočakala je lepo starost 86 let in je umrla lepo pripravljena brez smrtne boja. Blaga pokojnica je bila rojena 28. maja 1904 v družini Skvarča, kraj Landol v župniji Hrenovice. Poročila se je z Viktorjem Bizjakom, ki pa so ga Nemci med vojno odpeljali v Nemčijo ter je leta 1945 umrl v enem tamkajšnjih taborišč. V Avstraliji je bila najprej hčerka Marica (zdaj poročena Semenič), leta 1958 je prišel sin Viktor, naslednje leto pa za njim še mama. Seveda ji kot starejši osebi ni bilo lahko, a potrpežljivo je vztrajala. Vsa leta je rada prebirala MISLI in se tudi udeleževala slovenske maše, že je le imela priliko priti. Veliko je premolila in bila vedno vdana v božjo voljo. Poleg sina in hčere zapušča doma še sina Rajka. – Mašo zadušnico smo imeli v ponedeljek 24. septembra v farni cerkvi Kristusa Kralja, Newcombe. Sledil je pogreb na Eastern Cemetery, kjer bo čakala vstajenja.

Sožalje vsem sorodnikom pokojne Marije!

OTON PEKLAR je postal žrtev nesreče v sredo 26. septembra proti večeru v Heathcote, par desetih kilometrov zunaj Melbournea. Tja se je preselil komaj v nedeljo, torej tri dni prej, iz Melbournea, da z ženo preživita bodoča leta na deželi, na lastni zemlji, ob svojem vinogradu. Pa mu ni bilo dano. Oton je z bencinsko črpalko črpal vodo iz kleti svoje nove hiše, ko so ga omamili bencinski hlapi. Žena ga je našla prekasno in mu ni bilo več pomoči. Pokojnik je bil rojen v Loki pri Zidanem mostu dne 22. februarja 1943, torej še ni obhajal petdesetletnice. Po poklicu je bil steklar. Iz domovine je najprej emigriral v Nemčijo, od tam pa leta 1971 v Avstralijo. Cerkevno se je poročil v juliju 1977 z Ano Tomše v naši cerkvi v

Kew, kjer je prejel tudi birmo. V isti cerkvi je zdaj ležal v krsti, da smo ga na večer nedelje 30. septembra še enkrat pokropili ter zanj zmolili rožni venec. Pogrebna maša pa je bila naslednji dan, v ponedeljek 1. oktobra, po njej pa smo zemske ostanke spremili v krematorij v Springvale. Pepel je dobila žena Ana v Heathcote, kjer bo shranjen na tamkajšnjem pokopališču.

Sožalje soprogi Ani, hčerki in obema bratoma ter ostalemu sorodstvu!

Na 4. oktobra smo imeli v naši cerkvi pogrebno mašo in nato pogreb nad devetdesetletne dalmatinske mamice. **JAKA MAGLICA** je rada prihajala k nam naročat svete maše in prižigat sveče, dokler ni obnemogla ter je morala v dom ostarelih. R.I.P.

+ Na prvo novembrsko nedeljo bomo seveda spet pri molitvah na naših grobovih keilorskega pokopališča. (Ko boste dobili to številko, bo vse to že mimo.) Na nedeljo prej pa bomo letos imeli prvič obisk slovenskih grobov pokopališča v Springvale. Društvo Planica organizira za isti dan sveto mašo za vse pokojne, predno odidemo k blagoslovitvi grobov. – Tudi molitve pri kapelici na elthamskem hribčku pri SDM so že tradicija: letos jih bomo imeli spet na prvo novembrsko nedeljo popoldne ob petih.

Glede preureditve skupnih grobov pa me je to leto krepko ujel čas. Samo štiri nove plošče so končane, vse ostalo čaka. Morali bomo začeti načrtovati takoj v novembru, da bodo skupni grobovi drugo leto za november že v novi obleki.

Rad bi se na tem mestu zahvalil Kurinčičevemu Albinu, ki že več let skrbi za skupne grobove, da jih ne pokrije previsoka trava. Ni lahko delo, zato sem Albinu še bolj hvaležen. Naj mu dobri Bog povrne!

+ Glede **Doma počitka m. Romane** pa naj za enkrat povem le to, da je bil s strani arhitekta storjen v meseču oktobru zadnji korak pred začetkom zidave: moral je dati po državnih predpisih razglas v časopis, na kategera se je prijavilo in poslalo svoje številke enajst gradbenikov. V nekaj dneh bo dobil državni oddelek za te zadeve arhitektovo in našo izbiro. Čim bo gradbenik odobren od oblasti, bo delo steklo. Drugič pa najbrž že lahko kaj več o tej zadevi!

P. BAZILIJ

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

PO več kot enomesečnem premoru zopet sedam za pisalni stroj, da napišem nekaj vrstic za mesečnik Misli. Kot je urednik omenil v zadnji številki, je nekajkrat klical po telefonu in se ni nihče oglasil. Ni se mogel, ker je bil telefon izključen v času moje odsotnosti. Bil sem spet na "počitnicah" v Calvary bolnišnici: potreben je bil ponovni kirurški poseg. Po lanske operaciji kile nisem bil dovolj previden. Prehitro sem začel delati na vrtu in okoli cerkve, pa se je vse ponovilo. Me bo pa letošnja operacija izučila . . .

Adelaidski rojaki so vedeli, da sem v bolnišnici, zato najbrž niso pričakovali mojih novic v Mislih. Drugi pa zdaj razumejo in gotovo sprejemajo na znanje moj molk.

KOT ste brali v dveh zaporednih številkah Misli, je bil naš gost v Avstraliji rojeni novomašnik **Štefan Krpač**: imel je ponovitev nove maše v Melbournu, kjer je bil rojen in krščen, v Sydneyu, pa tudi pri nas v Adelaidi. Novomašnika smo pozdravili na nedeljo 26. avgusta — izredna slovesnost bo ostala vseh udeležencem v lepem spominu. Ravno včeraj sem prejel Štefanovo pismo, kjer se še enkrat zahvaljuje za go-

stoljubje ter obuja spomine na obisk Adelaide. Za slovesnost so se naši pevci lepo pripravili in doživeto zapeli mašo. Najprej pa je novomašnika v cerkvi pozdravil stric, ki živi v Adelaidi. Sledila sta pozdrava mladih in predsednika našega verskega središča. Po končani mašni slovesnosti smo imeli piknik, kjer smo vesele nadaljevali do poznih popoldanskih ur. Nekateri so žal to lepo priložnost zamudili, a tak lepo preživeti dan se ne bo več povrnil. Vsem, ki ste kakor koli pripomogli k nepozabnemu slavlju, iskrena zahvala, zlasti pa novomašniku, da nam je z obiskom nudil to priliko.

V mesecu septembru je bilo v našem središču mirno. Imeli pa smo seveda **očetovsko proslavo**. Za ta dan so se pripravili učenci slovenske šole pod vodstvom učiteljice Lavre Premrl. Pripravili so prijeten program, ki je bil od navzočih toplo sprejet, kar so dokazovali dolgi aplavzi. Žene pa so v dvorani pripravile očetom zakusko, ki jo je poživil Ivan Benc z domačimi vižami na svojo harmoniko, pevci pa so živahno zapeli. Tako smo pri cerkvi dan očetov kar lepo praznovali.

Učenci slovenske šole so isti program v čast očetom ponovili tudi v Slovenskem klubu. — Ko že omenjam naš klub, naj bralcem iz drugih delov Avstralije povem, da ima zdaj vodstvo kluba predsednico gospo Mary Benc, ki je izredno požrtvovalna za sodelovanje. Morda smem upati, da bo novo vodstvo imelo toliko korajžje, da bo spremenilo pravila in odstranilo vse tisto, kar nas deli in ne povezuje. Iskrena povezava bo prinesla dobrobit naši tukajšnji skupnosti.

Kadar ste imeli priliko brati v Mislih o delih pri našem slovenskem misijonu, je bil med drugim omenjen tudi zidar Filip, sicer avstralskega rodu, ki pa je z

Naša
zlatoporočenca
s p. Janezom
(na desni slike)
in p. Cirilom.
Ob p. Cirilu
stoji
predsednik
cerkvenega
odbora
Tone Jesenko

ženo Hildo nekako vrasel v našo skupnost. Zakonca sta letos na drugo oktobrsko nedeljo obhajala **zlatoporočje**. Zlatoporočenca sta bila prijetno presenečena, saj še zdaleč nista pričakovala, da se ju bo naša skupnost spomnila s tako lepo okrašeno cerkvijo in tako pripravljeno dvoranico. Vse je bilo uglaseno na eno samo veliko veselje hvaležnosti Filipu in soprogi. Za to nedeljo je bil med nami p. Ciril Božič, ki je ta čas še študent ter je z veseljem prišel, da je vodil slovesnost in s svojo sproščeno besedo vse prisotne dvignil ter spravil v dobro voljo, ki se za tako slavlje spodobi. Adelaidski nadškof Leonard Faulkner je zlatoporočencema pismeno izrazil svoje najboljše želje ter se jima zahvalil za vse, kar sta naredila za slovensko skupnost.

Tudi tokrat smo se po bogoslužju napotili v dvoranico, kjer smo imeli piknik, namenjen za misijone. Prav posrečeno je bilo, da sta po naključju prvi dve nagradi srečolova dobila zlatoporočenca. Tudi za to priložnost je Ivan Benc raztegnil harmoniko, pevcu pa so s sproščenim petjem popestrili popoldan.

Vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali, se prisrčno zahvaljujem. P. Cirilu hvala, da se je odzval vabilu, dalje Slavkoti in Olgi Ivančič z družino za sodelovanje. Hvala vsem, ki ste pomagali v cerkvi (gospa Ana Brand je preskočila vaje in postala pomočnica pri krašenju cerkve, berilo pri maši pa je brala tajnica kluba gospa Ana Likar), pa seveda tudi vsem pri postrežbi v dvoranici (Angela Dodič in druge gospe vedno z ljubeznijo in požrtvovalnostjo pripravljajo, strežejo, pomivajo in pospravljajo . . .) Pa naj imenujem še kuharja Emila Borlaka ter njegovega odličnega pomočnika Branka Kreseviča, ki sta skrbeli za meso pečeno na žaru — brez tega bi ne bilo prijetnega piknika. Še enkrat vsem, imenovanim in neimеноvanim: Bog povrni! Našima zlatoporočencema Filipu in Hildi Derroch pa iskrene čestitke in prisrčna zahvala za vso pomoč našemu verskemu središču.

NAJ se za konec še preko Misli zahvalim rojakom za cvetje in vse dobre želje ter obiske v bolnišnici. Bog povrni vsem!

P. JANEZ

B E S E D E

Vsaka resnična beseda ima srce . . .

Slovenske besede —
dobili smo jih na vasi in v mestu,
nabrali na poljih
in ob potokih
kot rože.

Res, nekaj smo jih po mnogih letih izgubili
in so ovenele
ali so jih spodrinile tuje,
vendar so nam dali naši ljudje
toliko na pot,
da smo preskrbljeni do konca.

FRANCE PAPEŽ

16. mladinski
koncert

SLOVENSKO SRCE BIJE V PRSIIH MI!

ŠESTNAJSTI mladinski koncert v priredbi slovenskih verskih središč v Avstraliji je bil letos v soboto 29. septembra 1990. Ker smo za kraj tega leta izbrali Sydney, je bila prireditev v dvorani našega verskega in kulturnega središča v Merrylandsu.

Pri nakupu vstopnice smo dobili izredno lično izdelan in tiskan spored, ki v ozadju prikazuje cvetočo pomlad narcis na Golici, od koder se poraja srce z značilno slovensko stilistiko nageljna in marjetke – delo arhitekta ing. Cveta Mejača iz Queenslanda. V optimističnem vzponu je zapisano geslo letošnjega koncerta: SLOVENSKO SRCE BIJE V PRSIIH MI! Na zadnji strani ovitka se ob mlaki na Slemenu srečuje čredica ovac z gospo Ravnikarjevo – v razponu te planjave in neba pa je zapisana pesem Davorina Grizolda Slovenka sem. Iz te pesmi je vzeta vrstica – geslo letošnje prireditve. Pesem kot geslo je izbrala s. Francka Žižek, koordinatorica koncerta.

Ob vstopu v dvorano nas je v soju luči in leska pozdravljajo izbrano geslo. Pred odrom pa prava cvetličarna – domiselna in skoraj prebogata okrasitev! Vse v rožah, kakor bi gledal kak turistični slovenski 'gank' in si žingal tisto: Po rožah se pozna, če je dekle doma . . .

Ker sta o začetku koncerta krožili dve verziji (šesta in sedma ura) in je bilo še kar nekaj sedežev praznih, so se organizatorji odločili, da bodo dali znak za začetek nekje vmes, skoraj blizu polovice med šesto in sedmo. Tako sem imel čas in sem se nekoliko pomudil pri sicer znanem tekstu, ki je bil tiskan na notranji

strani ovitka: Kaj mi pomeni biti Slovenec? Nekatere misli bom prepisal v ta zapis: **Biti Slovenec je zame dolžnost in odgovornost, ki mi jo daje Bog. Tako sem enkrat in neponovljiv ter velik v svoji majhnosti. Biti Slovenec mi pomeni ceniti samega sebe kot Slovenca in biti ponosen na svojo narodnost. Poznati in odpreti moram oči za lastne zaklade ter ohraniti čast, ki so jo dosegli rodovi pred nami. Pred Bogom je vsak narod enako vreden.**

Tako. Začelo se je. Na odru se je zbral živi šopek slovenskih cvetov: dekleta in fantje dveh pevskih zborov – iz Melbournu GLASNIKI, iz Sydneya NOVE STEZE – pod strogo taktirko s. Francke. Vstali smo za Prešernovo in našo Prijat'ljji, obrodile so trte vince nam sladko, ki jo je tu rojena mladina pela iz srca in vanjo polagala življenje, toda Advance Australia Fair je imela več sonca in moči. In to je naravno, prav, pa tudi zdravo. Le v takšnem "podnebjju" se lahko pod Južnim križem razrašča rožmarin.

Da, ROŽMARIN se imenuje tudi folklorna skupina verskega in kulturnega središča v Melbournu. Sestra Petra Kropich ima v skupini toliko mladih, da bi jih težko spravila naenkrat še na vse večji oder. Zato jih je razdelila na dva dela: prva skupina je plesala v gorenjskih narodnih nošah gorenjske, dolenske in primorske narodne ples, druga skupina pa je v prekmurskih narodnih nošah predstavila prekmurske. Nasmejanih obrazov so lepo odplesali ta venček narodnih Anne Birsas, Barbara Brožič, Marko Cek, Michael Chambers, Simon Grilj, Tanya Grilj, David Hvalica, Diana Igljč, Lidia Igljč, Maydi Igljč, Paul Igljč, Daniel Kojc, Evelyn Kojc, Claudia Kokalj, Anita Krenoš, Tania Kutin, Belinda Marn, David Muršek, Jenny Petelin, Susie Petelin, Frances Plut, Barbara Smrdel, Veronika Smrdel, David Zrimšek, Monika Zrimšek, Phyllis Zver, Sonja Žalik, Anita Žnidaršič, Johnny Žnidaršič, Joe Žugič.

Tretjo in četrto točko sta izvedli sestri Tereza in Frances Rede iz Sydneya – obe pianistki. Prva nam je zaigrala Chopinovo Polonezo in Gačnikovo Vstani te pastirji, druga pa Rad bi povedal svetu, Plaisir d'Amour (Richard Clayderman) ter Study (Carl Czerny). "Teško je reči, katera je boljša," mi je zašepetal na uho p. Valerijan.

V zapisu o lanskem mladinskem koncertu v Adelaidi sem omenil, da se Melbournu obeta nov dober ansambel Dobri prijatelji, pri katerih navdušeno prepevata sestrici Christina in Urška Cestnik. Ta skupina bo zaključila spored, a tokrat je ob klavirski spremljavi (Katarina Vrisk) nastopila Christina Cestnik s svojo točko sporeda. Pela je prav o rasti – o tem, kako lahko majhen človek zraste: Little People (iz Les Misérables). Nato je še zaplesala na glasbo skupine Agropop. Kdor jo je poslušal in gledal njen moderni ples,

se je prepričal, da je Christina izreden in obetaven talent.

Slovensko društvo Melbourne ima dobro folklorno skupino in njihova voditeljica je Draga Gelt. Šest zalih parov mladincev (Aleš Brgoč, Igor Brgoč, Jana Brgoč, Eric Gelt, Frances Gelt, Simon Holtz, David Krnel, David Markič, Lydia Markič, Kerrilee Smith, Jeanette Urbančič in Natasha Urbas) je v belokranjskih narodnih nošah odplesalo Adlešičko kolo, Velensko kolo in Igraj kolo.

Z milim glasom je o lepoti slovenske dežele in o naši ljubezni do nje v srce segajoče pela Lidija Lapuh – talent iz Melbourne, ki ima za seboj že veliko nastopov kljub svoji mladosti. Sama je tudi igrala spremljavo na keyboard. Njena druga pesem pa je bila Jutri sin vaš bo postal vojak.

Robert Mikuletič iz Sydneya ni majhen fant, toda zdelo se mi je, da je prinesel na oder tako veliko harmoniko, da ga je bilo izza nje komaj videti. Strumno je izvajal iz meha melodije Dunajskega valčka, pesmi Fernandesa Beautiful Heaven in narodne Zaplula je barčica.

Prvo polovico koncerta so z nastopom okronali GLASNIKI – mladinski pevski zbor verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda v Melbourne: Barbara Brožič, Paul Bogovič, Tony Bogovič, Christine Cestnik, Igor Denša, Simon Grilj, Tanya Grilj, Sonia Horvat, David Hvalica, Evelyn Kojc, Anita Krenoš, Tania Kutin, Lidia Lapuh, Lidia Lenko, Tony Lenko, Tanya Maršič, David Muršec, Anita Pahor, Jenny Petelin, Susie Petelin, Barbara Smrdel, Veronika Smrdel, Phyllis Zver, Anita Žnidaršič, Joe Žugič. Pod vodstvom prizadevne profesorice glasbe Katarine Vrsk ter ob spremljavi muzikanta in pol Lenti-

ja Lenka so zapeli res s posebnim žarom Here I am Lord, Slovenija moja ter Big Benove Žabe – tri vsebinsko in glasbeno sporočilne pesmi.

Po odmoru je najprej nastopila mladinska dramska skupina, ki je zastopala naše versko in kulturno središče v Adelaidi. Predstavila nam je enodejanko Mali skopuh. V režiji prof. Laure Premrl so igrice dovršeno izvedli Marko Selan, Filip Ivančič, Olivia Kreševič in Sonja Valenčič. Prizor je vsebinsko in oblikovno popestril večer in udeleženci so igralcem z dolgim aplavzom povedali, da se je njihova dolga pot iz Adelaide splašala. Iz dna srca smo se nasmejali ob iskrih pogovorih otrok, kaj vse bodo storili z dolarji, ki jih bo bogata teta iz Amerike podarila. Po srečanju z beračem – nekdanjim bogatinom – pa tudi mali skopuh sklene, da ne bo več škrtaril, ampak bo postal veliko-dušen fant. Prizor je sestavila s. Darina Konc.

Težko bi opredelili, kdo je bolj čigav: harmonika Rudijeva, ali Rudi harmonikin. Rudi Črnčec iz Sydneya je vsekakor pravi mojster "frajtonarice" – ko zategne njen meh, poslušalca gotovo zasrbijo pete. Fant nam je zaigral Slakovi Nič zato in Dobravsko polko.

Wollongong sta letos zastopala Sylvia in Bernard Šircelj. V tej točki sporeda se nam je predstavila Sylvia kot dobra pianistka ter nam zaigrala skladbi Whispering Hope ter 18th Century Minuet.

NOVE STEZE se imenuje mladinski pevski zbor verskega in kulturnega središča v Sydneyu pod vodstvom Marijete Bolko in s. Francke Žižek. Sestavljajo ga Ana Bolko, Julie Brcar, Michelle Brcar, Natalie Brcar, Sonia Cesar, Carmen Lah, Veronika Lah, Vesna Lukežič in Denise Matuš. Spremljava na orgle Miriam Stariha, na keyboard Damian Nemeš. Zbor je z novim imenom ubral res tudi nove steze – dobro so naštudi-

Med
petjem
slovenske
in
avstralske
narodne
himne

Ansambel DOBRI PRIJATELJI (Melbourne)

Folklorna skupina mlajših S.D.S.

Milena Godec

Frances Rede

ROŽMARIN II. (Melbourne)

David Ivanuša

Dramska skupina (Adelaide)

Lenti Lenko

Christine Cestnik

Folklorna skupina S.D.M.

TEKORG

Bezjak

ROŽMARIN I. (Melbourne)

Tereza Rede

Rudi Crnčec

Folklorna skupina (Melbourne)

Lidija Lapuh

Robert Mikuletič

NOVE STEZE (Sydney)

Bernard Šircelj

Sylvia Šircelj

GLASNIKI (Melbourne)

rali dve zelo zahtevni skladbi skladatelja Jožeta Trošta Prav lepo je nocoj nebo in Raduj se Kraljica. Njihova tretja pesem je bila The Living Years (Mike & The Mechanics).

Ljubitelji klavirske glasbe so v drugi polovici koncerta res prišli na svoj račun. **David Ivanuša** iz Sydneya se nam je predstavil s tremi skladbami: Study in C (Carl Czerny), Minuet (J. S. Bach) in Sonatina in F (Wanhal).

Izgleda, da je Melbourne izredno številen po pevcih in folklornih plesalcih. **Folklorna skupina Slovenskega društva Planica** je že tretja takšna skupina iz istega mesta, ki nas je razveseljevala v tem večeru. Pod vodstvom **Tilke Lenko** in **Mete Lenarčič** smo sledili Venčku gorenjskih plesov. Elegantno so jih predstavili **Richard Butkeraitis**, **Lidia Lapuh**, **Wendy Lenarčič**, **Lidia Lenko**, **Tony Lenko**, **Joe Leščak**, **Sonja Mohorovičič**, **Suzie Peklar**, **Filip Pintar**, **Tanja Radešič**, **Sonja Rotar**, **David Rozman**, **Andrej Smrdel**, **Robert Smrdel**.

Melbournčan **Lenti Lenko**, ki je poskrbel za spremljavo Glasnikov, je že od malega občutno oropan vida. Bog pa mu je dal v zameno veselje do glasbe in stoodstotni posluš. Njegova točka je po pomoti izpadla v tiskanem sporedu, ne pa med tekom sporeda na odru. Z izrednim mojstrstvom je fant iz svojega synthesizerja izvajal melodije Avsenikovega valčka in nato še ene Slakovih živahnih polk.

Brigito Bezjak iz Canberre smo že nekajkrat srečali na naših mladinskih koncertih in je že prav večča svojega glasbila – klavirja. Tokrat nam je zaigrala Škorci so prileteli (N. Rečmenski), Consolation III (Franz Liszt) in Waltz in D Flat Major (F. Chopin).

Slovensko društvo Sydney je poslalo na koncert mlajši del svoje folklorne skupine. Plesali so res kot angelčki – še zlasti sta moja pozornost vzbudila najmlajša dva plesalca, ki sta bila simpatična kot Sneguljčica in eden njenih sedmerih palčkov. Skupino so sestavljali **Lidija Brlekovič**, **Joseph Cerovac**, **Stephanie Cerovac**, **Tanya Cerovac**, **Anthony Lah**, **Rennae Marshall**, **Lilijana Mikuletič**, **Robert Mikuletič**, **Anita Prinčič**, **Tereza Prinčič**, **Tanja Smrdelj** in **Adrijan Vuchich**. Dovořeno so zaplesali ljubljanske plesse ter mešane gorenjske in notranjske plesse. Skupino vodi **Ljubomir Čordaš**, na harmoniki pa jo spremlja **Rudi Črnčec**.

Bernard Šircelj iz Wollongonga napreduje v igranju harmonike. Dve skladbi je izvajal iz svojega glasbila: najprej je zaigral When the Saints go Marching in ter Drugo madžarsko rapsodijo.

Za lep, veselo poskočen zaključek koncerta so poskrbeli že prej v članku omenjeni **Dobri prijatelji** – melbournski ansambel (**Tony Bogovič** – harmonika, klaviatura, vokal, **Paul Bogovič** – kitara, **Joe Žugič** –

bobni, **Robert Smrdel** – trobenta, vočal) z odličnima in na odru zelo sproščenima pevkama **Christino** in **Urško Cestnik**. Zaigrali in zapeli so nam Led in ogenj, Oj, domovina! ter Al' me boš kaj rada imela. Po odzivu v dvorani sodeč so nas prav močno nagovorili zlasti s pesmijo o domovini:

*Oj, domovina, stari moj kraj,
vsak dan me znova vabiš nazaj,
oj, domovina, lepi moj kraj,
vabiš v naročje vedno nazaj*

Pa naj ta zapis o šestnajstem Mladinskem koncertu pod Južnim križem zaključim z zadnjim verzom, ki so ga zapeli Dobri prijatelji:

*Še vedno se fantje slovenski zbero,
lepo vriskajo in pojejo:
ljubezen je večna kot večer je svet,
pa pojďmo pod okno zapet! . . .*

Da, še vedno se tudi v daljni Avstraliji zbero slovenski fantje in dekleta, ki po slovensko zapojejo in po naše zaplešejo.

Iskrena zahvala vsem, ki so kakor koli sodelovali in pripravili ta domači in bogati kulturni večer – moram še zapisati. Veliko imen poleg nastopajočih in napovedovalke **Milene Godec** je zabeleženih v tiskanem sporedu – tudi ti zakulisni sodelavci so dodali svoje k lepemu uspehu. Ves koncert so tudi snemali tehniki radia 2EA in gospa Mariza Ličen ter gospod Peter Kropce sta nas že naslednje jutro razveselila na slovenski oddaji s kvalitetnimi glasbenimi posnetki ter pomenljivimi komentarji. Foto Zagreb Studio je prevzel profesionalno video-snemanje celotnega koncerta – video-kasete lahko naročite pri verskem središču v Merrylandsu.

Nastopajoči so prejeli lična priznanja za sodelovanje, večer pa se je po končanem koncertu nadaljeval v prijateljski družbi slovenske mladine širne Avstralije. Dobri prijatelji so igrali in peli za vse dobre prijatelje.

P. CIRIL

Za konec je p. Valerijan vsem razdelil priznanja

Premakljivi svečnik

(28.)

Župnik Zdravko je opravljal sicer vsa svoja dela kakor doslej, toda z neko odsotnostjo. Sredi pridige je včasih obstal in se kar sredi stavka izgubil, kakor da se mu je nenadoma pretrgala miselna nit in je ne more povezati. Zdelo se je včasih, da se niti ne zaveda, da govori ljudem in kaj jim hoče povedati.

"Prizadelo ga je, našega župnika," so rekli ljudje, ki se jim je smilil. Včasih, ko je nanesla priloznost, so ga skušali tolažiti:

"Kaj pa je navsezadnje šest mesecev. Drugi so zaprti leta, pa jim ni nič. Ne smete se zapustiti, gospod župnik! Kar se je zgodilo vam, se lahko primeri komur koli. Vi si vse to preveč ženete k srcu. Šest mesecev mine, kot bi mignil."

Zdravko je samo kimal in se žalostno nasmihal. Saj ni bil v skrbeh zaradi teh šestih mesecev, razjedala ga je misel, da gre vse njegovo delo v nič. Prizadevanje dolgih let mu uniči eno samo nesrečno naključje, ena sama nepremišljenost, zaradi tega pa umre edinka in ostanejo starši sami.

Neprestano mu je v spominu, kako je Zoričina mati prišla k njemu tisti dan po pogrebu, kako dolge minute ni mogla spregovoriti nobene besede. Stresal jo je jok, tako bridek, tako obupen, da ga je pretresel bolj kakor Zoričina smrt.

"Jaz, jaz sem kriva," je hlipala skoraj že brez solz, saj jih je menda že vse izjokala, kar jih je premogla šibka postava. "Kriva sem, ker ji nisem pustila, da bi šla v samostan. Nisem je hotela dati Bogu, zdaj mi jo je pa s silo vzel."

"Ne vi, mati! Jaz sem kriv. Jaz sem jo poslal v smrt. Bil sem nepremišljen. Ni vam je Bog vzel, tega ne smete misliti. Bog ni rabelj."

"Zakaj pa je potem morala umreti?"

"Ne vem, mati, ne vem. Vem samo to, da je Bog to dopustil. Zakaj? Komu v dobro? Tega ne vem. Tega nihče na svetu ne ve. Ona, Zorica, ona zdaj že ve. Ve in hvali Boga, saj je že gotovo pri Bogu."

Tako je tolažil druge, mater, očeta, sam sebe pa ni znal potolažiti. Tudi spovednik ga ni mogel potolažiti, čeprav mu je govoril na srce in pamet:

"Poznaš moralko. Samo tisto je greh, kar je premišljeno in namerno storjeno. Če pošljem otroka v trgovino, pa ga na cesti povozi avto, si vendar ne smem očitati greha, saj potem ne bi smel nikoli ničesar odrediti, zapovedati, nikogar nikamor poslati. Saj se lahko tudi doma v hiši pripeti kaj takega, da človek izgubi življenje. Ti nisi mogel predvideti,

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$42.— Marija Zai; \$32.— Jože Kosi; \$22.— Željko Rob, Slavko Drezga, Julijana Blažič; \$20.— Stanko in Tončka Heric; \$14.— Romana Žetko; \$12.— Ivanka Dodich, Rudi Jaksetič, Lydia Bratina, Evgen Braidot, Stanko Ogrizek, Pavla Vohar, Anton Tomšič, Marija Štavar, Ana Šutej, Franc Mautner, Zvonko Bezjak, Miha Risa, Minka Main, Ana Guštin, Marija Monteburano, Olga Horvat, Franc Kohek, Julij Bajt; \$10.— Slavko Koprivnik, Milica Ritonja; \$9.20 Maura Vodopivec; \$9.— Darko Stanič; \$8.— Marija Fijan; \$7.— Zvonko Velišček, A. & A. Brožič; \$6.— Marija Velišček, Vincenc Bogolin; \$5.— Marta Falež, Jože Gosak; \$4.— Marija Dolenc, Ivana Lapuh, Vinko Čoper ml., Simon Kropich; \$2.— Ana Peklar, Marjan Peršič, Marija Oblak, Marica Podobnik, Stanko Fatur, Janez Kveder, Anton Pirnar, Zofija Valentiničič, Štefan Trstenjak, Marija Vindiš, Franc Zadel, Bernarda Zadel, Matilda Igumanič.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$220.— nabirka misijonske nedelje pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew, Melbourne; \$80.— N. N. (za lačne), Jože Kosi; \$30.— Slavko Koprivnik za lačne namesto cvetja na grob v domovini umrle mame; \$20.— Zinka Drezga.

MATERI TEREZIJI
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$40.— N. N., prvoobhajanci našega verskega središča sv. Rafaela, Merrylands (Sydney); \$15.— Druž. Jože Gosak; \$7.— Jelka Hojak.

ZA VZGOJO
FRANČIŠKANSKIH
BOGOSLOVCEV:

\$20.— N. N. (Sydney).

VSEM DOBROTNIKOM
NAJ DOBRI BOG
STOTERO POVRNE!

Tudi Slovenci smo bili med udeleženci ekumenskega bogoslužja v melbournski stolnici (7.10.90)

cester

TREBA BO SPREGOVORITI

Treba bo spregovoriti.

Treba se bo odločiti
za strmino v ravnini,
za globino v plitvini;
v miru za nemir,
za mir v nemiru,
v redu za nered,
za red v neredu;

in dvom vsaditi
v vašo resnico
in v našo resnico,
v tvoj prav
in v moj prav

in tisoč ljudem
tisoč poti odpreti
in v srcih razklanih
nevero zatreti.

Tone Kuntner

kaj se lahko dekletu zgodi, zato si nikar ne očitaj!"

Zdravku pa so oči vedno bolj sijale, hujšal je in od časa do časa ga je napadel silovit suh kašelj. Zaradi tega se ni vznemirjal, saj je imel preveč opravka s svojo notranjostjo, ko je kar naprej razglabljal in iskal smisla vsemu, kar dela, svojemu poklicu, svojemu oznanjevanju in vsemu, v čemer je bila njegova duhovniška služba, pa smisla ni mogel najti. Pravi smisel vsega se mu je vedno znova izmikal in v srcu so se pojavljala vedno nova vprašanja, vedno novi dvomi.

Za zadnjo nedeljo cerkvenega leta je dobil lepo in vljudno vabilo. Jasna in njen zaročenec Andrej, njen Drašek, sta ga povabila, da bi ju poročil.

"Poroka bo v nedeljo, toda gotovo najdete nekoga, ki vas bo nadomestil, zato trdno pričakujeva, da nama ne boste odrekli. Tistih šest mesecev si pa tudi ne ženite k srcu, če jih boste sploh morali obsedeti, kar pa ne verjameva, saj ste se gotovo pritožili in bo višje sodišče pravičnejše."

"Nisem se pritožil, Jasna. Nisem se pritožil, ker se čutim krivega. Kar mi je odmerjeno, bom prestal, saj to ni najhujše. Hujši je moj nemir, moje težko, obtožujoče srce. To boli."

"Saj mi ne zamerite, gospod župnik, če vam povem, da sem komaj zdaj v resnici zaslutila, kaj je Bog. Komaj zdaj po toliko letih, ko sem ga tolikokrat klicala, se obračala nanj v svojih stiskah, v svojih mladostnih preizkušnjah. Komaj zdaj sem zaslutila, kdo je On, ki sem ga zagovarjala, ga branila, zanj tvegala in vendar mi je bil še velik neznanec. Zdaj vem, da je nekaj čisto drugega, kakor sem doslej mislila o njem, šele zdaj, ko sem spoznala pravo ljubezen. Saj je Bog ljubezen, ste vedno rekli. Če je že moja majhna, kakor iskrica majhna ljubezen nekaj neizrekljivo lepega in osrečujočega, kaj je šele potem On, ki je več kot goreče sonce vpričo moje majhne, neznatne ljubezni. Kolika sreča mora biti v njem, kolika radost, polnost . . .", je pisala dalje Jasna.

Zdravko je vse to bral, kakor da bere ali sledi svojim lastnim mislim, ki jih je imel nekoč. Zdaj pa je v njem nekaj ugasnilo, zamrlo in vpričo tolikšnega Jasninega zanosa ni zažarela nobena iskrica na zastekleni in trdi ledeni površini njegovega srca, kljub vsemu žaru Jasninih besed je v njem ostalo vse negotovo, mrzlo in vprašujoče.

29.

ADVENT je potekel po navadnem tiru, tri dni pred božičem pa je prišel ukaz, da se mora Zdravko zglasiti pri upravi zaporov dvaindvajsetega decembra tega in tega leta. V primeru, da se ne prijavi prostovoljno, bo sodišče prisiljeno dati ga privedi s silo.

Seveda ni bilo treba nobene sile. Zdravko je bil na to pripravljen. Doma je uredil vse župnijske stvari, uredil račune, spisal kroniko, kamor je vpisal tudi to, da mora v ječo, da odsluži kazen za svojo nepremišljenost.

Poslovil se je od jokajoče sestre Barice, ki ga ni in ni hotela izpustiti iz objema, še enkrat za kratek čas stopil pred tabernakelj in odšel na avtobus, ki ga je potegnjal v bližnje mesto.

Jetniška uprava ga je poslala v celico, kjer je bilo že sedem jetnikov,

on je bil osmi. Bili so različnih let. Od tistega, ki je imel petinpetdeset let, do mladega fanta triindvajsetih let. Jetniki so bili obveščeni, koga dobijo v svojo družbo in so Zdravka pričakovali z nelagodjem.

“Ali niso mogli tega hudiča vtakniti kam drugam? Prav v našo celico ga je treba, kakor da nismo že dovolj na tesnem.”

“Na tesnem, to ni nič. Ampak da imaš takega smrdljivega farja dan za dnevom pred očmi! To ti je hudič.”

“Si ga bomo pa privoščili, če nam ne bo všeč.”

“Izbežati moramo iz njega, kako je bilo s tisto punco. Saj bo prišel med nas zaradi neke najstnice. Že naprej uživam, kaj vse nam bo povedal.”

“Bo, na to lahko prišezem. Pritisnili bomo nanj tako, da bo piskal.”

Zdravko je prišel v ječo proti večeru. Nekaj ur je presedel v nekakšni predsobi ali čakalnici jetnišnice, po dolgem času so zapisali njegove osebne podatke, mu pregledali zelo natančno in skrbno stvari, ki jih je prinesel s seboj: brevir predvsem, o katerem si ti, ki so stvari pregledovali, niso bili edini, ali ga lahko vzame v celico ali ne. Naposled so šli vprašat nadrejenega, ki se je prišel osebno pozanimat za kaj pravzaprav gre.

“Kaj boste s to knjigo v celici?”

“To je moja službena molitev. Moram jo opraviti vsak dan, zato jo potrebujem.”

“Se zavedate, kam greste? Mislite, da boste v celici vpričo drugih lahko opravljali svoje molitve?”

“Ne vem, zakaj bi bili drugi ovira.”

“Morda pa vaša molitev drugim ne bo všeč in se vam bodo postavili zaradi tega po robu.”

“Mislim, da bi v takem primeru jetniška uprava bila dolžna, da me zaščiti.”

“Samo tega si ne želite, da bi vas jetniška uprava ščitila. S tem bi si pri drugih jetnikih nakopali toliko sovraštvo, da bi vas vzelo, preden poteče teh šest mesecev, ki jih morate obsedeti.”

“Dovolite, da vzamem brevir s seboj. Vse, kar je s tem v zvezi, bom moral vzeti nase.”

“Zaradi mene ga lahko imate. Lahko nam ga tudi pozneje kadar koli izročite, če ne bo šlo drugače. Shranili vam ga bomo, dokler se vam bi vanje pri nas ne izteče.”

Jetniška soba je bila komaj tolika, da je bilo v njej prostora za osem ljudi, če so se stisnili tesno skupaj s svojimi ležišči, z ozkimi žimnicami, položenimi druga k drugi, da je bilo treba nanje zlesti, kakor bi zaplaval v morje, da bi lahko z glavo pristal ob svojem vzglavniku.

Okno je bilo prepletkano z mlečno barvo, da je bila soba mračna in je bila tudi podnevi v njej tista neprijetna hladna pepelnata svetloba, ki je človeka dražila in ga delala zajedljivega in še nesrečnejšega, kakor je že bil. Zrak v celici je bil gost in zadušljiv in ko je Zdravko stopil vanj, se mu je najprej v glavi zavrtelo, kakor da se je naglo upijanil, toda kmalu se je nanj navadil in je pozabil, kakšen je zrak zunaj na svobodi.

/Nadaljevanje prihodnjič/

KNJIGA

VREDNA BRANJA

Vsi si prizadevamo, da bi čim več vedeli, da bi bili čim bolj izobraženi, da bi čim več prebrali. Gotovo je znanje velika vrednota. In včasih skoraj zavidamo tistim, ki stresejo misli in besede raznih avtorjev kakor iz rokava.

Je pa še ena knjiga, ki jo ima vsakdo izmed nas v rokah in nanjo radi pozabljam. To je živa knjiga moje-ga življenja, tvojega življenja, življenja vsakogar izmed nas. Vsaka od teh knjig je enkratna, neponovljiva, zanimiva, napeta, zelo realna. In v njej je zapisana vsa življenjska modrost. Samo brati jo moramo, o njej razmišljati, poiskati povezave med različnimi dogodki, različnimi srečanji. Če to knjigo dan za dnevom prebiram in o njej premišlujem, lahko vedno bolj spoznavam, da se nič v mojem življenju ne dogaja po naključju, da je vse povezano, da je za najmanjšo stvarjo Smisel; da celo najbolj žalostni dogodki niso samo žalostni, težki, temveč se iz njih rojeva tudi veliko dobrega.

Dr. Metka Klevišar

Bo cerkev sv. Jožefa v Ljubljani — zdaj filmski studio — spet vrnjena Cerkvij?

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M., /v Box Hillu, Vic./
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

PRAZNIK VSEH SVETNIKOV. 1. novembra, je letos na četrtek. Ta dan imamo sveto mašo tudi ob 10.30 dopoldne. To je čas, ko se ob četrtnih shaja naša molitvena skupina Srca Jezusovega. Druga praznična maša tega dne pa bo ob sedmih zvečer.

SPOMIN VERNIH DUŠ je naslednji dan, v petek 2. novembra. To je obenem tudi prvi petek v mesecu. Zjutraj ob sedmih sta dve maši ena za drugo, zvečer ob sedmih pa tretja. Pol ure pred večerno mašo bo običajna molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, za domovino in za mir. Z mašo bo združena pobožnost v čast Srcu Jezusovemu in blagoslov z Najsvetejšim.

MAŠA NA POKOPALIŠČU (pri prvi skupini naših grobov) bo v nedeljo 4. novembra ob enajsti uri (in ne ob desetih, kot je bilo prvotno rečeno). Letos bo prepeval mešani zbor. – V Merrylandsu bo to nedeljo sveta maša samo ob osmi uri zjutraj.

ŽEGNANJE V FIGTREE (Wollongong) bo letos na nedeljo 11. novembra. Sveta maša bo že ob dvanajstih, torej opoldne. Sledil bo piknik kakor pretekla leta. Že sedem let mineva letos, kar imamo tam slovensko službo božjo. Želel bi le, da bi se vsi tamkajšnji rojaki posluževali naše cerkvice, na katero so lahko ponosni. Lepa skupina se redno udeležuje slovenske maše, drugi pa se spomnijo domače cerkve le, kadar jim pride prav za krst, poroko ali pa pogreb. . .

Ta naša cerkvice v Figtree je končno dobila novo streho. V drugi polovici septembra so jo namestili Franc Tehovnik s sinom Erikom ter Johan Konrad. Delo so opravili v dobrih dveh dneh. Bog jim povrni in zahvala seveda tudi darovalcem, ki so se odzvali prošnji za denarno pomoč.

Naj ob tej priliki omenim še nekaj, kar po pravici

zasluži pohvalo: lepo okrašen oltar vselej, kadar je tam služba božja. Dobro je organizirana lista družin, ki skrbe za čiščenje in okrasitev cerkve, kakor tudi za večerjo patru in sestri po sleherni maši oz. pevski vaji.

Poleg omenjenega zeganja 11. novembra, ko bo maša že opoldne, bo služba božja tudi na 25. novembra ob petih, ko obhajamo praznik Kristusa Kralja. Redni urnik maš je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob petih popoldne.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 18. novembra (tretja nedelja v mesecu) ob šestih zvečer v Garranu, ACT. Zadnje čase udeležba žal zelo peša. Kaj je vzrok? Spet vse lepo vabim in vsi ste dobrodošli. Pridite malo prej, da bo pred mašo lahko tudi pevska vaja. – V decembru bo sveta maša v nedeljo 16. decembra in na sam božični dan (torek 25. decembra), obakrat ob šestih zvečer.

SURFERS PARADISE pride na vrsto za slovensko mašo spet v soboto 17. novembra ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Po maši bo spet, kot navadno, domače srečanje.

CORNUBIA – Slovenski hribeček – bo imel spominsko službo božjo za pokojne rojake v nedeljo 18. novembra ob 11.30 dopoldne. Z mašo bomo združili molitve pri znamenju, kjer so vklesana imena pokojnih.

BRISBANE ima slovensko mašo na isti dan kot Cornubia, torej 18. novembra. Čas bo tokrat izjemo ma že ob treh popoldne. Po maši ne bo običajne čajanke, ker bo treba cerkev kmalu po četrti uri izprazniti in pripraviti za avstralsko mašo ob petih.

Tudi na **SUNSHINE COAST** bo slovenska maša na isto nedeljo, 18. novembra, ob 7.30 zvečer. Kraj: Stella Maris cerkev, Church Street, Marrochydore. Upam da bo udeležba vsaj taka kot zadnjikrat, ali pa še številnejša. In poskrbite, da bo tudi tokrat po maši prijetno domače srečanje!

WAGGA-WAGGA bo za slovensko mašo spet na vrsti v nedeljo 16. decembra. Tokrat bo čas službe božje že ob dvanajstih, torej opoldne, kraj pa je isti: sestrška kapela na Mt. Erin, Edmondson Street. Samo upam, da bo čas odgovarjal. Pred dvanajsto bi bilo nemogoče, ker bi moral pater iz Sydneya prezgodaj na pot; kasneje popoldne pa tudi ne, ker ima na večer istega dne mašo za canberrske rojake.

SALUK s predsednikom Jožetom Žoharjem je povabil v Avstralijo pisatelja, literarnega kritika in urednika **Aleksandra Zorna**. Z njim pride tudi **Neva Zajc**, ki je urednica za kulturo pri RTV Koper. Ta bi želela posneti kaj primernega med nami, da bi uporabila

za domači radio in televizijo. Poleg obiskov raznih krajev, kjer žive naši ljudje, se bosta oba mudila tudi v Sydneyu, kjer bosta naša gosta v nedeljo 11. novembra. Po maši se bosta v dvorani srečala z našimi rojaki. Gospod Zorn bo imel predavanje o trenutnih dogajanjih v Sloveniji. Odgovarjal bo tudi na vprašanja, kar vas bo v zvezi s tem zanimalo.

16. MLADINSKI KONCERT je za nami. Letos smo ga imeli pri nas v Merrylandsu. Več o njem boste brali na drugem mestu in si lahko ogledali tudi slike posameznih nastopajočih. Tu lahko omenim, da so bili z njim zadovoljni tako prireditelji, vsi nastopajoči in tudi udeleženci. Pripomnil pa bi rad, da je bil Sydney in NSW sploh na sporedu preslabo zastopan, kakor bi bilo lahko tudi med občinstvom več sydneyjskih rojakov. Neka gospa mi je omenila, da je svoje mesto v dvorani odstopila gostom iz bolj oddaljenih krajev, ker se je bala, da ne bo dovolj prostora; pa ga je bilo preveč. Res pa je, da je bilo precej povpraševanja po telefonu za rezervacije; morda se je kdo ustrašil odgovora, da tokrat velja "kdor prej pride, prej melje". Mladina zasluži vso pohvalo, saj je tudi tehnično stran koncerta dobro izvedla. Tudi druga delovna skupina se je izkazala kljub negotovosti, koliko gostov bo želelo hrano.

VIDEO KASETO letošnjega mladinskega koncerta lahko dobite pri nas, kakor tudi pri verskih središčih v Melbournu in Adelaidi. Cena je 50 dolarjev, poština pa pet dolarjev.

DVANAJST OTROK je gospa Milka Stanič pripravila za prejem prvega svetega obhajila, ki smo ga imeli pri nas na nedeljo 9. septembra. Njih imena so: Natalie Andrejaš, Tanya Andrejaš, Joseph Bonello, Paul Glušič, Katrina Kancilija, Jaclyn Markovina, Dajana Mikuletič, Teresa Milina, Gabriela Pirc, Karena Sedmak, Adrian Vuchich in Vanesa Žerdin. Naši slovesnosti se je pridružil tudi Stephen Ivanuša, ki je prejel prvo sveto obhajilo že v župni cerkvi v Kingsgrove. Prvoobhajancem in njih staršem ter družinam iskreno čestitamo k lepemu doživetju. Molimo za te otroke, da bi ostali vse življenje Jezusovi zvesti prijatelji. Veliko zavisijo od staršev, ki naj poskrbe, da bodo otroci redno prihajali v cerkev in čim pogosteje prejeli sveto obhajilo. S tem bo božje življenje v njih rastle in se krepilo vzporedno z njih umsko in telesno rastjo.

KONCERT BOŽIČNIH PESMI pripravlja sestra Francka z zbori, ki jih imamo ter so pripravljeni sodelovati. Koncert bo na četrto adventno nedeljo, 23. decembra, ob sedmih zvečer v naši dvorani. Nastopajo združeni zbori: naš mešani, triglavski moški zbor in ženski zbor iz Wollongonga. Prosimo za redno udeležbo pri vajah, kar je nujno za dobro pripravo. — Naj

že tu omenim, da bo takrat zaradi koncerta sveta maša v Figtree že v soboto ob sedmih zvečer.

MIKLAVŽEVANJE bomo imeli tako v Merrylandsu kot v Figtree v nedeljo 9. decembra.

POROKE — Anthony Roland Limare, Ambarvale, NSW, sin Marcela in Edith Alexandre, rojen in krščen v Sydneyu, in Nives Bratovič, West Hoxton, NSW, hčerka Jožefa in Marije r. Perenič, rojena v Sydneyu in krščena v Villawoodu. Priči sta bila Branko David Fabjančič in Sylvie Elise Fernande Sumanis. — Merrylands, 22. septembra 1990.

John Joseph Žic, Matraville, NSW, sin Ivana in Marije r. Bubnič, rojen v Sydneyu, krščen v Botany, in Julie Nadia Velcich, Blacktown, NSW, hčerka Daniela in Viktorije r. Medved. Priči sta bila George Kuldán in Linda Roden. — Merrylands, 29. septembra 1990 med poročno mašo.

Frederick Steffens, Mangerton, NSW, sin Walterja in Joane r. Soden, rojen in krščen v Ayr, Qld., in Louise Yvonne Naglič, Berkeley, NSW, hčerka Viktorja in Valerije r. Mortimer. Priči sta bila Bruce McAllister in Jayne Waller. — Figtree, 29. septembra 1990.

Bojan Danilo Švigelj, Kotara South, NSW, sin Antona in Lidjane r. Bizjak, rojen v Sydneyu, krščen v Enfieldu, in Lesley Anne Woodcock, Ashfield, NSW, hčerka Petra in Marjorie Minnican, rojena in krščena v Newcastleu. Priči sta bila ženinov brat Boris Švigelj in nevestina sestra Christine Woodcock. — Maitlandski škof Leo Clark je dal spregled od predpisane katoliške oblike poroke, da sta se veljavno poročila v anglikanski stolnici Christ Church Cathedral, Newcastle, 12. oktobra 1990.

Vsem omenjenim parom naše čestitke z željo po obilici božjega blagoslova na novi življenjski poti!

NAŠI POKOJNI — V soboto 25. avgusta 1990 je v bolnišnici v Petershamu umrl JORDAN UŠENICH. Rojen je bil 4. junija 1927 v Trstu v družini Jožefa in Ane r. Gregorič. Poročen je bil z Erminijo r. Pohlen. Družina živi v Dulwich Hill-u. Zapustil jo je po nekajmesečni bolezni, pripravljen na odhod s prejemom svetih zakramentov. Pogrebna maša je bila v Leichhardt (St. Fiace in St. Catherine), pokopan pa je bil na italijanskem delu pokopališča Rookwood. Poleg že omenjene žene Erminije zapuščata tudi sina Roberta, ki je poročen in živi v Brisbaneu.

V soboto 15. septembra se je pri Gosfordu z avtomobilom smrtno ponesrečil ROBERT LUDVIK VARGA, ki je živel s svojimi starši v Sydenhamu, NSW. Rojen je bil 24. februarja 1966 v Sydneyu v družini Viktorja in Ane r. Mijarović. Krstil sem ga v Paddingtonu 21. maja 1966. Somaševala sva s p. Vladom Novakom pri pogrebni maši, ki je bila 21. septembra v hrvaški cerkvi sv. Antona v Summer Hillu.

Sledil je pogreb v Rookwood, kjer je dobil grob na novem slovenskem delu pokopališča. – Poleg staršev zapušča Robert tudi polsestro Jasmino (poročena s Faresom Youssefom), brata Daniela, zaročenko Tracey Roqica ter 17 mesecev staro hčerko Chloe.

V Queanbeyanu, NSW, je 2. oktobra umrl FRANC ADLEŠIČ, rojen 15. junija 1928 v vasi Učakovci, občina in župnija Vinica v Beli krajini. Bil je sin Jurija in Ane r. Fugina. V Avstralijo je prišel leta 1961 in nekaj časa živel v Sydneyu. Po poklicu je bil zidar. Zbolel je lani okrog božiča in se zdravil v bolnišnici, nekaj časa pa je bil v domu za onemogle. Redno ga je obiskoval iz Canberre hrvaški duhovnik ter mu večkrat podelil svete zakramente. V petek 5. oktobra je bila upepelitev pokojnikovega trupla, pepel pa poslan v rojstni kraj in pokopan v grobu njegove mame. Tu v Avstraliji zapušča pokojnik brata Jurija, ki živi v

Queanbeyanu, na Švedskem pa sestro Ano.

V četrtek 11. oktobra je v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku zaključil zemsko pot rojak ALOJZ (LAIČI) VUČKO, rojen v Doliču v Prekmurju dne 25. maja 1938. V Avstraliji se je 4. oktobra 1958 poročil z Marijo Šafer. Rodila sta se jima dva sinova, Edi in Toni. Družina je dolga leta živela v Earwoodu, pokojnik pa je zadnja leta živel sam v Maroubri. – Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v sredo 17. oktobra, pokopan pa je bil na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Naj bo sorodnikom misel na Marijo pod križem tolažba ob izgubi domačih, mi pa se zlasti v novembru spomnimo pokojnih v molitvi! Nam živim naj bodo ti smrtni primeri opomin, da jim bomo enkrat sledili tudi mi. Zato bodimo vedno pripravljeni in redno molimo za svojo srečno zadnjo uro!

P. VALERIJAN

Tudi
zloglasna
Krimska jama
s svojimi
žrtvami
je končala
svoj 45-letni
prisiljeni
molk...

*Le vkup,
uboga gmajna!
Vsi tlačeni
zavrženi,
razžaljeni.*

*S temi svojimi pestmi,
s to svojo kmečko dušo
bomo izkopali
iz grobišč
vrednote
naših dedov
in jih postavili
na nezrušljiv
oltar.*

*Prižgali bomo kres,
sklenili krog
in zaplesali
in zapeli
naši deci
pesem
o pravici,
o svobodi,
o davninski sreči
in o svetlih dneh
prihodnosti.*

PRIHODNOST

*/Iz pesniške zbirke "Puntarji"
Stanka Janežiča, Celovec 1988/*

IZPOD TRIGLAVA

TUDI NA TEHARJAH pri Celju se je zbrala dvajset in večtisočglava množica okrog križa, zasajena v zemljo, prepojeno leta 1945 z mučeniško krvjo. Dne 14. oktobra je z mariborskim škofom dr. Francem Krembergerjem somaševalo 130 duhovnikov, da zado- stijo za povojna mučenja in nasilne smrti ter si ob spravnem spominu in združeni v molitvi iskreno stis- nemo roke. Od tu je šlo po končani vojni v smrt od 20 do 40 tisoč ljudi. In zdaj po 45 letih je tudi tukaj spregovoril križ, znamenje upanja, ki končno le zma- ga; spregovorila je gomila cvetja in množica gorečih sveč ob križu. Spregovorili sta država in Cerkev v že- lji, "naj bi se kaj takega nikoli več ne ponovilo". Mno- gi romarji te spravne teharske nedelje so obiskali tudi bližnjo cerkvice sv. Ane ter še tam priporočili svoje rajne božjemu usmiljenju. Saj je bil po pripovedova- nju rešencev večerni glas zvona te cerkvice nema pri- ča, ko so brezna sprejemala stotine in tisoče mladih in odraslih, tesno povezanih z žico . . .

Pa tudi na drugih grobiščih se shajajo ljudje, ko je strahu vedno manj. "Kaj je vsa Slovenija eno samo ve- liko grobišče?" se je spraševal nekdo, ki so ga šele zadnja odkritja prepričala o medvojnih in povojnih strahotah. Na množičnih grobovih v Crngrobu je bila spravna maša že 22. julija. Dne 23. septembra pa se je okoli 4000 ljudi zbralo okoli zloglasne Krimske jame, kjer leži nekaj sto žrtev še iz leta 1942. Te so naši re- volucionarji pobili kot nezanesljive še pred nastankom kake oborožene protikomunistične formacije. Tudi ta jama je vsa povojna leta molčala o svojih žrtvah.

DELOVANJE slovenske demokratske vlade prvih mesecev je opisano drugje v tej številki. Tu naj ome- nim anketo ob stodnevem vladanju, ki jo je izvedlo in objavilo ljubljansko Delo. Anketa je pokazala, da ljudje le mislijo malo drugače kot jim hočejo mnenje o novi vladi vteptsi v možgane simpatizerji prejšnjega totalitarnega režima. Po tej anketi je 35.3% vprašanih mnenja, da je nova vlada storila svojo dolžnost v da- nih težkih razmerah; 44.2% anketiranih je dejalo, da bi vlada lahko storila v danih razmerah še več kot v resnici je. Odgovora ni dalo 5.1% vprašanih, proti vlad- i pa se je izrazilo le 15.4% anketirancev.

Bomo videli, kaj bodo pokazali naslednji meseci. Da položaj nove oblasti v Sloveniji ni rožnat, pa lah- ko prizna sleherni nepristranski opazovalec.

AVSENIKI se z letošnjo sezono poslavljajo od ob- činstva, ki jih je poslušalo dolgih 37 let in tudi spreje- lo kot najboljši slovenski ansambel. Med vsemi našimi instrumentalnimi skupinami, pa najbrž tudi mnogimi drugimi, so Avseniki v teku dolgih let poželi največ priznanj in prodali največ plošč ter kaset. Poleg ne- kaj notranjih nesporazumov je glavni vzrok zaključ- ka bolezen vodje ansambla Slavka Avsenika, vsaj tako poročajo časopisi. Slavko ima težave s kolkom in hrbtnico ter so mu zdravniki priporočili počitek, ali pa bo postal popoln invalid. Zato je ansambel odpove- dal vse že sprejete jesenske turneje in obenem sporo- čil javnosti, da zaključuje kot skupina s svojimi na- stopi.

Tako tudi ne bo nič s turnejo Avsenikov po Avstra- liji, o kateri se je zadnji čas že precej govorilo. Škoda. Je pa seveda tudi staranje takihle skupin čisto narav- ni pojav. Malo ansamblov doseže častitljivo starost, kot so jo Avseniki. Navadno pride že po nekaj letih kaj vmes, da se lepo obetajoča stavba podere . . .

"HIŠA SREČANJA" na Svetih Višarjah je iz zelje postala dejstvo. Vinko Žakelj, ki že dolga leta to našo božjo pot na tromeji redno obiskuje ter ob vsaki priliki poudarja njeno važnost za Slovence, se je oju- načil in jo kupil za skupnost. Služila bo slovenskim romarjem, ki bodo v njej našli domačnost ter se sreča- vali pod njeno streho od blizu in daleč. Za njen odk- up bodo zbirali zlasti slovenski izseljenci po Evropi.

Zaradi svojega izjemnega položaja med tremi veliki- mi narodnimi skupnostmi, ki v glavnem sestavljajo Evropo — slovansko, germansko in romansko — so Višarje postale simbol združene Evrope in Višarska

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Mari božja je dobila naslov **Kraljica Evrope**. Slovenci pa smo to božjo pot zgradili ter smo s Sv. Višarjami že stoletja tako tesno povezani, da je ta najvišja naša božja pot, ki kljubuje gorskim nevihtam in strelam, že našim prednikom postala simbol naše vernosti in trdoživosti.

IDRIJA letos slavi pol tisočletja svojega obstoja. Osrednja prireditelj je bila sedmega septembra. Po slavnostnih nagovorih je sledila krstna izvedba kantate **Na struni Merkurja** skladatelja Alda Kumarja. Izvedla sta jo ljubljanski Consortium Musicum in simfonični orkester Slovenske filharmonije. Slovesnostim se je pridružila tudi vsa koprška škofija s škofom dr. Metodom Pirihom, ki je ob 500-letnici Idrije posvetil prenovljeno pokopališko cerkev Žalostne Matere božje, v središču mesta pa blagoslovil lepo obnovljeno kapelico sv. Janeza Nepomuka. Tudi ta obnova je znamenje novih, lepših časov naše rodne domovine.

Da je bila Idrija vsa ta stoletja znana in priznana kot rudniški kraj živega srebra, menda ni treba posebej omenjati. Njeno ime je bilo v zgodovini tako pomembno, da je celo eden ameriških rudnikov živega srebra dobil ime po naši Idriji.

EDEN ZA DRUGIM izginjajo iz javnosti znaki komunistične diktature preteklih desetletij. Ljubljanska univerza je prenehala biti imenovana po Edvardu Kardelju – tako je sklenilo z veliko večino vseučiliško vodstvo. Odstranili bodo tudi Kardeljev kip izpred glavne univerzitetne stavbe. – Iz slovenskega parlamenta pa je že bil odstranjen marmornati kip Josipa Broza Tita. Poročilo o tem omenja, da bo to gotovo sprožilo še marsikje po Sloveniji odstranitev njegovih slik. Kdo pravi, da se časi ne spreminjajo?

NEDAVNO so umrli v Ljubljani trije slovenski literati: 22. avgusta **Bogomir Fatur**, pesnik, esejist, prevajalec in urednik, doma iz Prema pri Ilirski Bistrici; dne 2. septembra **Jože Javoršek** s pravim imenom **Brejc**, doma iz Velikih Lašč, znan po svojih spornih polemičnih knjigah; in 19. septembra **Marjan Rožanc**, plodovit pisatelj novel, romanov in dramskih del. O njegovem iskanju Boga priča zlasti njegovo

zadnje delo **Manihejska kronika**, ki je bila predstavljena javnosti komaj nekaj ur pred pisateljevo smrtjo.

SKUPŠČINA REPUBLIKE SLOVENIJE (Komisija za raziskavo povojnih množičnih pobojev, pravno dvomljivih procesov in drugih nepravilnosti) nam je v objavo poslala sledeči dopis (Št. 020-02/90-16, Ljubljana, 19/10-1990):

SLOVENCEM DOMA IN PO SVETU

Napočil je nujni – in morda skrajni – čas, da pogledamo svoji polpreteklosti v oči, predvsem pa da zapišemo in shranimo vse spomine in pričevanja ljudi o našem travmatičnem polpreteklem času. Čas strahu je minil, nastopil je čas za besedo.

Skupščina Republike Slovenije je na sejah zborov 18. in 19. julija 1990 sprejela Odlok o ustanovitvi, nalogah in sestavi ter številu članov **Komisije Skupščine Republike Slovenije za raziskavo povojnih množičnih pobojev, pravno dvomljivih procesov in drugih nepravilnosti**.

Komisija se je zavezala, da bo opravljala naloge, za katere je bila ustanovljena, s polno mero etičnega poslušanja, strpnosti in nepristranosti ter ideološke neobremenjenosti. Njena naloga je raziskava povojnih dogodkov, vendar bo Komisija verjetno morala seči tudi v dogajanja med vojno, kolikor se bo izkazalo, da so neposredno pogojevala povojno dogajanje.

Raziskava povojnih pobojev, pravno dvomljivih procesov in drugih nepravilnosti je nujna pot k resnični spravi na Slovenskem ter pogoj za pisanje dopoljne zgodovine polpretekle dobe, ki bo temeljila na dejstvih in ne bo prilagojena ideološkimi gledanjem na tedanji čas.

Da bi komisija lahko dobro opravila svoje delo, prosi za pomoč Slovence v domovini in po svetu. Prosimo vas, posredujte republiški komisiji, ali pa tudi ustreznim komisijam po občinah, ki so jih ali pa jih še bodo ustanovile, vse znane podatke (kraji grobišč, število žrtev, okoliščine, v katerih so bili poboji in podobno, podatki – pričevanja o pravno dvomljivih procesih in njihovih posledicah za posameznike ali skupine ter druge nepravilnosti).

Komisija bo ugotovljena relevantna dejstva posredovala pristojnim organom, da bodo storjene krivice tudi moralno, politično, pravno in materialno popravljene.

Komisija bo delovala tako, da bo vsem pričevalcem zagotovljena osebna integriteta in varnost.

Komisija se obenem že vnaprej zahvaljuje vsakomur za dragoceno pomoč pri njenem odgovornem delu, ki je naša skupna dolžnost.

Predsednik
Ignac Polajnar l.r.

Žig Skupščine
Republike Slovenije

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Z VSEH VETROV

PROF. VINKO LIPOVEC, ki je v Clevelandu kar trideset dolgih let urejeval slovenski dnevnik Ameriško domovino, je praznoval 75-letnico. Zadnjih deset let kot upokojenec še vedno živahno deluje v ameriški slovenski skupnosti. Profesor Lipovec je prišel v ZDA kot begunec po vojni, prej pa je preživel kot protikomunist in protinacist strahote taborišča Dachau.

DR. JANEZ JANEŽ, slovenski laiški misijonar, po vsej Formozi znan zdravnik in kirurg, je zaključil svojo zemsko pot, kot se je glasilo poročilo 12. oktobra 1990. Upravičeno mu je pripadal naslov "legendarnega kirurga Daljnega vzhoda", saj so o njem pisale svetovne misijonske agencije ter ga primerjale s svetovnoznanim misijonskim zdravnikom Schweitzerjem. Dr. Janež je odšel leta 1948 na Kitajsko, od koder so ga komunistične oblasti leta 1952 izgnale. Svoje delo je nadaljeval na Formozi (Tajvan), kjer je z njegovo pomočjo v ribiškem pristanišču Lotungu zrasla ena najsodobnejših bolnišnic v deželi. Njegovo nesebično zdravniško delo, ki ga je toliko let opravljal zgolj za hrano in stanovanje, je vsekakor tudi svetovni rekord: dr. Janež je delal po 16 do 24 ur na dan ter že v 35 letih delovanja v misijonih opravil 75.000 velikih in srednjih operacij. Na zemlji res ni poznal počitka – zdaj se bo spočil v božjem naročju.

Dr. Janež je bil kot begunec med vrnjenci iz Vetrinje, se ob predaji čudežno rešil in vrnil v Vetrinje. Takrat je obljubil Bogu, da se bo ves posvetil misijonom, če bo srečno ušel smrti. Obljubo je držal do svojega poslednjega diha.

LETO 1990 je bilo določeno za **Svetovno leto pismenosti**. Ob tej razglasitvi je UNESCO poročal, da je po svetu še cela milijarda nepismenih ljudi, ki se niso nikoli imeli prilike naučiti brati in pisati. Skoraj vsi ti živijo v deželah tretjega sveta: 54% v Afriki, 36% v Aziji in 17% v Latinski Ameriki.

VEDNO VEČ IN VEČ pokojninskega denarja odhaja iz Avstralije po svetu, pravi v svojem zadnjem poročilu Auditor-General Mr. John Taylor. Število teh upokojencev je v zadnji šestnajstih letih poskočilo od 5528 na 28.346, vsota, ki jo prejemajo, pa od 4.1 milijona dolarjev na 175 milijonov. Avstralija je namreč ena redkih držav, ki deli pokojnine ne le svojim državljanom, ampak vsakemu, ki je kot legalni priseljensec preživel v Avstraliji vsaj gotovo število let. Po tej dobi se oseba lahko vrne v rojstni kraj ali kamor koli iz Av-

stralije ter do smrti redno prejema avstralsko pokojnino, naj bo invalidsko ali pa starostno. Že večkrat je prišlo na dan, da je bil upokojenec že pokojni, pokojnina pa je tekla dalje njegovim sorodnikom. Na to naj bi odslej bolj pazili, svetuje poročilo, kajti brez zadostne kontrole lahko odteka iz avstralske državne blagajne po svetu milijoni dolarjev.

Ti upokojenci živijo v 102 deželah izven Avstralije, največ pa jih je v petih državah: 27% v Grčiji, 16% v Italiji, 15 v Angliji, v Jugoslaviji 12 in v Turčiji 4%. Starost teh ljudi je med 65 in kar 109 let – ta zadnja številka je vsekakor malo sumljiva in vredna preiskave, če so osebe nad sto let starosti res še pri življenju.

ŠTEVILO SPLAVOV, seveda prostovoljnih, po svetu samo raste in raste, kot poročajo razne agencije. Dosega že strahotno število 50 milijonov. Ljudje so iz egoizma pozabili na peto božjo zapoved. Ob splavih hočejo prepričati sebe, da tu ne gre za umor, ker življenje še ni razvito. Žal je to le samoprevara, ki slejkoprej začne razjedati dušni mir in ne more več udušiti glasu vesti . . .

Ko toliko govorimo o človekovih pravicah, obenem nerojenemu novemu življenju ne pustimo živeti. Kje je zdrava pamet, ki naj bi vodila človeka?

P. BENO KORBIČ je med prvimi slovenskimi povojnimi priseljenci v Avstraliji še v lepem spominu. S pokojnim p. Klavdijem Okornom sta kot prva duhovnika-frančiškana zaorala ledino dušnopastirskega dela med tukajšnjimi Slovenci. V Avstralijo sta dospela iz ZDA leta 1951, pa se žal že po dveh letih vrnila domov. Poleg prvih začetkov združevanja Slovencev se imamo njima zahvaliti za ustanovitev naših MISLI, s katerimi sta si postavila najlepši spomenik.

P. Beno zdaj živi na ameriških Brezjah, v Lemontu blizu Chicaga, kjer je imel letos tudi svojo **zlato mašo**. Ne bilo bi lepo, da bi tako visokega jubileja soustanovitelja MISLI ne omenili. Zlatomašniku tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo, se mu ob tej priliki zahvaljujemo za začetno delovanje pod Južnim križem, zlasti ob ustanovitvi našega mesečnika, ter mu želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

IZSLEDKI ANKETE, ki jih je v svoji oktobrski številki objavil britanski "Reader's Digest", so kaj zanimivi. Na vprašanja o veri v Boga in raznih življenjskih nazorih mladih ljudi je odgovarjala današnja mladina. Iz odgovorov spoznamo, da dve tretjini mladih v Veliki Britaniji veruje v Boga. Polovica vprašanih je prepričana, da je posmrtno življenje, tretjina od tisoč vprašanih verjame v obstoj hudiča, samo nekaj manj v obstoj pekla. Zakrament zakona sprejema velika večina samskih. Dve tretjini mladih, ki se želijo poročiti, hoče to storiti v cerkvi.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Ravno včeraj je mama rekla, da je najbrž pozabila plačati naročnino, ko MISLI ta mesec k nam niso prišle. In ker sem ravno nagajal sestrici Nadji, mi je naložila za kazen, da jaz napišem pismo Tebi in priložim naročnino iz svojega šparovca. Seveda sem se upiral, da to ni "fair" in da je kazen prehuda, pa ni nič pomagalo. Naj bo, pismo bom napisal, za osem dolarjev bom pa že kasneje kako z mamo uredil, da mi denar povrne. Kajne, da tudi Ti soglašas z menoj? Tebi mama gotovo ni nikoli naložila kakšne podobne kazni.

Pred tremi leti sem se prvič oglašil v Kotičku. Takrat sem tudi napisal, da bi rad videl Tvojo sliko v Kotičku, pa si mi pismo skrajšal in ta stavek izpustil. Mi boš zdaj ustregel? Ne sme Te biti sram, če si že star in mogoče plešast, ali pa če imaš res dolgo belo brado kot mi pripoveduje mama. Jaz sem vesel, da pripravljáš Kotiček za nas in si mislim, da bi Tvoja slika enkrat le spadala vanj.

Naj Te za konec lepo pozdravim. In pozdravlja Te tudi sestra Nadja ter mama, ata pa pride sele v petek.
— John Hlebš, 13 let, Yea, Victoria.

NAROČILO

ALI VAM JE ŽE ODCVETEL
AJDOV CVET?

ALI VZELI STE ČEBELAM
AJDOV MED?

ALI ŽE JE RAVNI TRAVNIK
POKOŠEN?

ALI ŽE JE KRIŽ OB HIŠI
NAREJEN?

ALI VAM ŽE POJE ČIŽEK
S PRAZNIH NJIV:
"MRTVI SNOPI, MRTVA POLJA"?
JAZ SEM ŽIV.

MATI, KRUHA MI POŠLJITE
— AJDOV HLEB!

OČE, OD MEDU MI DAJTE
SAT PRELEPI!

SESTRA, S TRAVNIKOV POVEŽI
ŠOP CVETOV,

TAM OD KRIŽA MI POŠLJITE
BLAGOSLOV!

Silvin Sardenko

Tu je odgovor Johnu, ki bi rad stričkovo sliko v Kotičku, najbrž malo drugačno kot je tale. A s tole bom tudi dokazal mami, zakaj ni prejela okto-brskih MISLI. Striček je bil v bolnišnici, to pa je že opravičilo za zakasnitev.

Po ekumenskem bogoslužju v melbournski stolnici me je obiskala skupina na sliki: ena stara mama, dve mami, sestre s p. Nikom in tri dekleta v narodni noši (poleg ene mame), da je bolniška soba samo gledala, kaj to pomeni. Smrdelovi Veronika in Barbara sta bili že v Kotičku, Kojcova Evelyn bo pa zdaj kaj napisala, kajne?

Tako, John, še več si dobil s sliko, kot si hotel.
— Striček

GEELONG, VIC. — Ob smrti drage mame **MARIJE BIZJAK** se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam izrekli sožalje, se pokojne mame spomnili z molitvijo in cvetjem, se udeležili pogrebne maše ter jo spremili na zadnji poti. Posebna zahvala p. Baziliju in s. Silvestri za njuno prisotnost, saj je mama vedno ljubila slovensko mašo ter si je gotovo želela tudi pogrebno mašo in pogrebne obrede v svojem jeziku, v katerem je sama vsak dan molila.

Se enkrat: Bog povmi za vse! — Sin Viktor Bizjak z družino ter ostalim sorodstvom

MT. MEE, QLD. — Prav te dni sem prebiral stare letnike Misli, katere mi je lično zvezal stari znanec, melbournski knjigovez Janez Bugar. Nedvomno so ti letniki bogata zgodovina slovenstva v Avstraliji. Prižnanja vredno je dejstvo, da se je ta naš mesečnik skozi vsa težka leta obdržal na ravni in pravi poti. Misli so nam vedno kazale pot Resnice s svobodnim pogledom, kot smo ga vajeni v naši novi domovini pod Južnim križem. Kot delček queenslandske slovenske skupine sem pa še posebno ponosen, da so se ustanovni člani naše Planinke že takrat tako zavzeli za začetne Misli. Takrat sem bil še vajenec v Kranju in sem komaj vedel za Queensland, tukajšnji rojaki pa so že sodelovali pri oživetju pisane slovenske besede v korist Resnice in Demokracije. Bolj ko premišlujem in prebiram stare Misli, bolj sem prepričan, da so bile prav one nekaj edini in najzvestejši predhodnik zdaj že bivšega predvolilnega društva v podporo demokracije v Sloveniji in s tem tudi vreden predhodnik dela sedanje Avstralske Slovenske Konference. Delo je šlo vsa leta v isto smer, le da se je urednik sam trudil in med svojimi bralci ohranjal pravega duha svobodnega slovenstva, zdaj pa to dela v ASK več požrtvovalnih in plemenitih sodelavcev.

Tudi pri naši Planinki je zanimanje za skupno delo vse večje kot je bilo včasih. V nedeljo 7. oktobra smo imeli ponovni občni zbor, ker nam prej ni uspelo dobiti skupaj dovolj članov. Tokrat pa smo imeli več sreče, saj je v upravni odbor pristopilo devet članov. Še do nedavnega smo bili vajeni videti le male grupe požrtvovalnih rojakov, ki so iz same trme in občutka potrebe vztrajali na položaju v dobrobit skupnosti. To pa ni nič čudnega, saj smo morali preslišati razne očitke, da smo belogardisti ipd. V takšnih razmerah je bilo res težko ljudi pridobiti za delo v odboru. Hvala Bogu, sedaj je to mimo in vse bolj postajamo ena družina. Upam samo, da se bo tako v slogi nadaljevalo.

Na prvo nedeljo novembra nam je obljubljena videopredstava o spravi svečanosti v Kočevskem Rogu, na kateri se bomo spomnili vseh pokojnih. Na tretjo novembrsko nedeljo pa bomo imeli na slovenskem hribočku po dolgem času spet slovensko mašo in molitve

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

za naše pokojne pred kapelico.

Naj vam predstavim naš novi upravni odbor Planinke: Marjan Lauko — predsednik, Stanko Heric — podpredsednik, Tončka Heric — tajnica, Elizabeta Verčon — blagajničarka, Edo Andlovec pa bo še naprej vodil balinarsko ekipo. Edota in njegovo ženo Štefko poznamo kot dolgoletna delavca na naši zemlji: gradbišču, v kuhinji in balinišču. Zato danes marsikdo čuti z njima krivico, ki sta jo doživela pred nekaj leti med obiskom domovine. Zasliševanja, obiski miličnikov, pošiljanje na ta in oni urad (tudi Izseljenska Matica je bila vključena v vse to) na izpraševanje in pranje možganov nikakor niso nagrada za požrtvovalno delo v prid izseljenski skupnosti. Prav za prav je bilo vse prav zato, ker je bil Edo v vodstvu Planinke. Bilo je ponižujoče in Edo se je večkrat pritožil.

Iz lastne izkušnje pa lahko rečem, da človek lahko najde nagrado in zadoščenje prav v nesebičnem delu za skupnost. Vsako na hribočku storjeno delo govori zgovorno o tistih, ki so ga izvršili. Tako lahko spet občudujemo lepo dokončano mizarsko delo v kuhinji, ki ga je s pomočjo Lojzeta Kolenca izvršil naš mojster Stanko Heric. Vsi navzoči na hribočku so jima z aplavzom dokazali svojo navdušenost in hvaležnost. Jože in Francka Barbiš se pa te dni pripravljata k polaganju keramičnih ploščic — tako lahko v bližnji bodočnosti pričakujemo eno veselo presenečenje več.

Tople slovenske pozdrave vsem bralcem! — Mirko Cuderman

Iz Gornje Bistrice v Prekmurju sta se oglasila Cilka in Štefan Krampač, starša novomašnika, ki je prišel za ponovitev nove maše tudi med nas v Avstralijo, kjer je bil rojen in krščen. Uredniku se zahvaljujeta, da se je udeležil sinove nove maše v domačem kraju, o Štefa-

HEATHCOTE, VIC. — Rada bi se preko Misli iz srca zahvalila vsem, ki ste mi stali ob strani v času žalosti, ko sem tako nenadoma izgubila dragega moža **OTONA PEKLARJA**.

Iskrena zahvala vsem za izraze sožalja, za molitve in cvetje, za udeležbo pri večernem rožnem vencu ob krsti, pri pogrebni maši in pogrebu. Posebna zahvala našemu verskemu središču, da je vse poteklo lepo in po naših željah ter nam bo tudi zadnje slovo od dragega pokojnika ostalo v lepem spominu.

Žalujoča Ana Peklar,
tudi v imenu ostalih sorodnikov

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

novem obisku Avstralije pa pišeta sledeče: ... Sin je prišel iz Avstralije zelo zadovoljen. Ni mislil, da ga bodo tam sprejeli s takim gostoljubjem in veseljem, saj ga je res malokdo poznal po toliko letih. Naj mu ljubi Bog pomaga, da bo goreč in dober duhovnik, drugače je vse le zunanost. Treba bo še in še več moliti.

Videli smo video-kaseto in na njej pri slovesnosti ponovitve nove maše veliko poznanih obrazov. Kako ste vse lepo uredili! Veliko ste žrtvovali in Bog Vam poplačaj za Vašo dobroto, kakor tudi ostalim patrom in sestram. Naj se na tem mestu prav iskreno zahvalim vsem Slovincem v Avstraliji, posebno Prekmurcem, da so tako lepo sprejeli svojega ožjega rojaka. Nimam naslovov, da bi vsakemu osebno pisala, naj to pismo zadošča. Z molitvami bomo povezani ter se bomo vas vseh radi spominjali. — Vedno hvaležna družina Krampač.

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?

POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

DONCASTER, VIC. — Dragi pater urednik, prosila bi Vas za uslugo in upam, da mi boste ustregli. Doma sem iz Knežaka, od koder nas je kar precej tukaj v Melbournu. Moji in mnogih drugih starši že počivajo pri Sveti Barbari, kamor jih je pospremila pesem knežaskih zvonov.

Morda ste kaj slišali ali brali, da je v juliju ob hudem neurju udarila strela v zvonik knežasko farne cerkve ter uničila naprave za električno zvonjenje kakor tudi zelo poškodovala vso cerkveno električno napeljavno. Dobila sem telefonski klic s prošnjo za pomoč ter se odločila, da poskusim prevzeti nalogo zbiranja darov med tukajšnjimi knežaskimi farani za popravilo škode, ki gotovo ni majhna. Moram reči, da je vsak zelo navdušeno po svoji moči prispeval in nabrala sem v kratkem času lepo vsoto 1,225.— dolarjev, ki je že dospela v našo rodno župnijo.

Moja prošnja je, da bi objavili imena darovalcev, saj pravi pregovor: Čisti računi — dobri prijatelji! Darovali pa so sledeči:

Po 100.— dolarjev: Neimenovana, še ena Neimenovana, Anton Ludvik;

70.— dolarjev: Jože Logar;

Po 50.— dolarjev: Berta Žele, Frančiška Šajn, Marija Volčič, Jože in Nada Slavec, Frane in Ivanka Slavec, Albin Smrdel, Marija Golenko, Anton Škrli, Terezika Urbančič, Peter Tomšič, Berta Luksetič;

40.— dolarjev: Anton Tomšič;

Po 25.— dolarjev: Micka Gril, Bert in Iva Logar;

Po 20.— dolarjev: Anton in Tilka Brumen, Bert Novak, Krista Strle, Frane Novak, Ivana Woppel, Marija Plut, Iva Mandelj, Pepca Česnik, Anka Bergoč, Nace in Pavla Kalister;

10.— dolarjev: Joža Žele;

5.— dolarjev: Tone in Ivana Tomšič.

Vsem darovalcem se iz srca zahvaljujem, pa tudi g. knežaski župnik je že odgovoril s sledečimi besedami: "Lepo se Vam zahvaljujem v imenu župnije Knežak za zbrane darove za našo cerkev ob strelji, ki je uničila električno zvonjenje. Prejel sem vsoto, ki ste jo zbrali — 1.225 dolarjev. Lep pozdrav! Janez Kržišnik, župnik."

Prejmite iskrene pozdrave od dolgoletne naročnice in hvala za objavo! — **Berta Žele**

GOOLWA, S. A. — Ko sem dobila Misli in brala o spravi, sem se zavedla, da mora tudi med nama priti do sprave. Saj že več let nisem plačala naročnine, a čas tako hitro mine — kar naenkrat je leto okrog, pa spet in spet ... V znak sprave pošiljam ček za 200 do-

larjev, pa odpišite naročnino ter z ostalim uredite po svoji uvidevnosti.

Veste, tudi jaz sem bila v rojstni domovini istočasno kot Vi. Zvedela sem celo, da ste bili v moji rojstni fari Polhovem Gradcu, pa sva se žal zgrešila. Tudi jaz sem bila zelo ganjena ob vsem tem, kar se je zdaj v Sloveniji zgodilo. Bila sem tudi v Rogu teden potem, ko ste imeli tam spravno mašo. Zdelo se mi je, da iz vsake jame slišim glasove: Hvala vam, rojaki! Bilo me je groza hoditi po tistih krajih, pa čeprav nimam med žrtvami nobenega svojega. Prav je, da je končno prišlo na dan. Kako resničen je pregovor, da človek obrača, Bog pa obrne. Toliko let so skrivali in tajili, pa ni šlo več. Samo Bog daj, da bi narod ne postal svobode pijan, da bi znal res ceniti, kaj je po tolikih letih prejel.

Pa ne zamerite, da sem zanemarila naročnino. Bom pa odslej bolj pridna za obnovo sprave, saj te ni nikoli preveč. Lepe pozdrave! — **Elizabeta Slevac**

UREDNIKOVE MISLI: Polemiki se ni mogoče popolnoma ogniti, ima pa svojo mero in etična pravila. Sem mnenja, naj odgovor na kak članek pride primarno v časopis, kjer je bil članek objavljen. Tako vsaj isti bralci spoznajo obe plati. Le v primeru, da časopis odgovora ne objavi, naj bi prišel v tisk drugje, če je seveda dovolj važen. Tako sem bil pripravljen objaviti Faležev govor ob ustanovitvi ASK, ker so šli Žoharjevi neumestni napadi in iskanje dlake v jajcu tudi meni na jetra. Pa je govor končno objavila Novo doba, kamor je v resnici spadal. Isto naj rečem o odgovoru Jožeta Žagarja Žoharjevim napadom na Faleža.

V mojem predalu je ostalo tudi nekaj pisem v odgovor Grudnovi Pavli, ki se v Novo doba norčuje iz nasprotnikov režimske Matice ter otroško naivno trdi, da SIM "ostane več ali manj kot je". Na isti strani Novo doba pa minister dr. Dular v svojem pismu jasno govori "o enostranskosti in napakah v njenem (SIM) preteklem delovanju" ter zatrdi, da bo "treba v zvezi s Slovensko izseljensko matico res marsikaj takoj spremeniti". Ime SIM lahko ob napovedanih spremembah ostane in ne bo motilo. A če bo SIM tudi odslej pomagala SALUKU ter žela zato Pavlino češčenje, prezirala pa še naprej druge kulturne dejavnosti med nami, dr. Dularju ne bo delala ravno usluge.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovačič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

HEIDELBERG CABINETS

FRANK ARNUŠ

PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

REŠITEV septembrske križanke:

Vodoravno: 1. klop; 5. skop; 9. plesen; 11. vidra; 13. oj; 14. aker; 16. trot; 17. jug; 19. Amen; 21. Edo; 22. očak; 24. okel; 26. as; 27. azil; 29. ogenj; 31. vitek; 33. osja; 34. on; 35. atom; 37. kela; 39. tip; 41. opal; 43. nnn; 44. očev; 46. atek; 48. ik; 49. Karel; 51. igrica. 53. roka; 54. Etna. — Navpično: 1. ključavničar; 2. le; 3. osa; 4. peka; 5. sv.; 6. kit; 7. odre; 8. prodajalnica; 9. pojo; 10. nemo; 12. Atos; 15. reko; 18. gazi; 20. nego; 23. kita; 25. lesk; 28. leto; 30. njen; 32. kopa; 34. otok; 36. mati; 38. Anka; 40. pero; 42. lege; 45. vek; 47. krt; 50. la; 52. in.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, sestre v Slomškovem domu, Milan Prešeren, Jožica Beljan, Slavko Koprivnik, Marija Oginski, Anica Buchgraber in Irma Ipavec, Lojzka Pinterič, Ivanka Kreml, Jože Štritof, Lidija Čušin, Jelka Hojak, Majda Pantelič, Marjan Jonke, Vinko Jager.

Izžrebana je bila Lojzka Pinterič.

**RESNICA JE KISLA KOT CVIČEK
— PA SE OB NJEJ LE NASMEJEMO**

/Uvoženo
iz domovine/

+ "Razmišljanje je treba pustiti nam konjem," je rekel osel muli.

+ Merilo blagostanja družbe je količina odpadkov.

+ Brezsrčnost je najhujša srčna napaka, ker je neozdravljiva.

+ Ob topli peči so sanje o snežnem metežu najslajše.

+ "Mleko je zares odlična pijača, najsibo od črne ali rjave krave, vedno je belo." — "Da, pa tudi draži se vedno, najsi imamo rdečega ali belega kmetijskega ministra..."

+ Slovenci in Hrvatje se gredo Konfederacije, Srbi Federacije, Albanci pa samo — racije...

+ Ker Slovenci veljamo za "narod samomorilcev", bi morda lipo zamenjali za — vrbo žalujko...

+ Zakaj se ne razvije turizem na Golem otoku? — Načelno zaradi tega, ker je bilo tam svoje čase že precej nezadovoljnih turistov.

+ "Oče, kakšna je razlika med dobrimi in slabimi politikami?" — "Ne vem, jaz poznam vse življenje samo eno vrsto."

+ Ali so Jugoslovani še ateisti? — Seveda so: Noben nobenemu več ne verjame.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji se nahaja MARJAN MOZETIČ, o katerem že od leta 1957 ni sledu. Po njem sprašuje sestra Marija Hvala iz Nove Gorice. Kdor bi kaj vedel o njem, naj sporoči na uredništvo MISLI, da javimo pogrešančevi sestri. Razumljivo je ona kot tudi ostali bližnji sorodniki v skrbeh, ker se Marjan že toliko let ni oglasil.

+ + +

"Dragi možek, tako ne gre več! Varčevati bova začela. Pomagala ti bom."

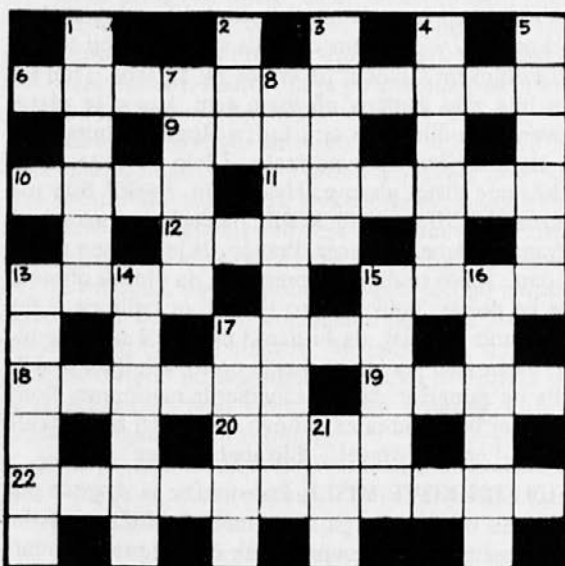
"Ali res? Kako pa?"

"Ti boš nehal kaditi, jaz pa te bom odvadila piti."

+

Gost v gostilni se pritoži: "Jaz bi rad današnji kruh, ne včerajšnjega!" — "Potem morate priti jutri!"

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 6. v sredini z ozirom na kopno, ki ga obdaja; 9. posebne barve je, pravimo, a nič kaj priljubljene; 10. vedno redkejša je na naših njivah; 11. osebno spoznanje, prepričanje; 12. ljubezniva, dobrohotna; 13. morska žival; 15. dragocen in zato smrton nevaren okras neke živali; 17. simbol moči, tudi znak grožnje; 18. umetna struga; 19. znan evropski ogrnjnik; 20. del cveta; 22. slovenska beseda za moralno etiketo.

Navpično: 1. manjši po dolžini; 2. posoda za tekočino; 3. hranilna, redilna; 4. ne nujno potreben kadilčev pribor; 5. znano žensko ime (izpeljanka); 7. literarno delo v obliki razgovorov; 8. nauk o naši Zemlji; 13. del puščavske pokrajine; 14. nevarna naravna jama ali skalna soteska; 15. rešeno; 16. pot, proga, črta, tudi smernice in načela; 17. ko se načrt izjalovi, nekaj narobe izteče; 21. neurejena nagnjenost.

Rešitev pošljite do 13. novembra na uredništvo!

"Z nekaj manjšimi spremembami bi tole obleko res z veseljem kupila."

"In kaj naj bi spremenili?" je vljuden prodajalec.

"Predvsem njeno ceno . . ."

+

"Ti si pa res močan kot vol."

"Nič čudnega, saj jem samo govedino."

"To pa že ne more biti vzrok. Jaz jem samo ribe, pa zato še ne znam plavati."

+

Mesar je pritrdil na vrata mesnice listek: "Jutri bom klal. Postavite se pravočasno v vrsto!"

KRAŠKI IZLIVI Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaza Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življenjski zdej že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.

DREAM VISIONS Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Losko dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih pesmi. Cena je samo pet dolarjev.

GORIŠKE MOHORJEVE 1990 so na razpolago. Cena zbirke štirih vrednih knjig je 35 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: nas **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:

AIRLINES
TOURS

CRUISES

COACHES

ACCOMMODATION

TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:

ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike

za obisk lepe Slovenije

in vseh strani sveta...

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,

da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666